

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/179/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112215330
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5112215330.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a. s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpená Bobák, Bollová a spol., s. r. o. so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, proti odporcovi: B.I.B., spol. s r. o., A. Kmeťa 3, 010 01 Žilina, IČO: 31 605 303, právne zastúpená JUDr. Jurajom Strählem, advokátom s miestom výkonu činnosti Dolný val 21/180, 010 01 Žilina, IČO: 42 067 511, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Union poisťovňa, a. s. so sídlom Bajkalská 29/A, 813 60 Bratislava, IČO: 31 322 051, o zaplatenie 10.000,- eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 5.000,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5.000,- eur od 01.10.2010 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh v časti o zaplatenie sumy 5.000,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 10.000,- eur od 15.09.2010 do 30.09.2010 a zo sumy 5.000,- eur od 01.10.2010 do zaplatenia z a m i e t a .

Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 25.04.2012 doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 30.04.2012 sa navrhovateľ domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by odporcovi bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 10.000,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 10.000,- eur od 26.04.2010 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Návrh navrhovateľ skutkovo odôvodnil tým, že je podnikom podľa zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, ktorý je oprávnený poskytovať elektronické komunikačné siete a elektronické komunikačné služby na základe Telekomunikačnej licencie č. 8396/2000 (GSM), zmenenej Rozhodnutím Telekomunikačného úradu SR č. 720/12/2004, Telekomunikačnej licencie č. 1296/2001 (data), zmenenej Rozhodnutím Telekomunikačného úradu SR c. 914/12/2004, Telekomunikačnej licencie č. 4645/2002 (UMTS), zmenenej Rozhodnutím Telekomunikačného úradu SR č. 959/12/2004, ktoré sa považujú za všeobecné povolenie a za splnenie oznamovacej povinnosti podľa príslušných ustanovení zákona č. 351/2011 Z. z., ako aj na základe oznámenia zo dňa 14.04.2004 (pevná verejná telefónna sieť a verejná telefónna služba na pevnom mieste pripojenia), evidovaného Telekomunikačným úradom SR pod č. 527/04, v znení neskorších oznámení zo dňa 18.05.2005 a 1.12.2006. Na základe uvedeného podľa ust. § 5 zákona č. 351/2011 Z. z. je ako podnik oprávnený poskytovať (§ 2 ods. 4 zákona č. 351/2011 Z. z.) verejnú elektronickú komunikačnú sieť (ďalej len „VEKS“) v zmysle definície v ust. § 2 ods. 1 a 2 zákona č. 351/2011 Z. z. Navrhovateľ v ďalšom uviedol, že dňa 26.4.2010 došlo v Ž., časť J., na štrkovej ceste medzi ulicami A. a F. k poškodeniu

jeho vedenia VEKS odporcom pri výkopových prácach pri výstavbe kanalizácie. Poškodenie vedenia VEKS navrhovateľa bolo oznámené na Polícii SR pre podozrenie zo spáchania trestného činu podľa ust. § 286 ods. 1 písm. a) a § 288 Trestného zákona. Škodu, ktorú spôsobil odporca navrhovateľovi odstránila spoločnosť MICHLOVSKÝ, spol. s r.o. ako výhradná servisná organizácia navrhovateľa, a to dňa 26.04.2010 z dôvodu kritickej dôležitosti poskytovania VEKS provizórne a dňa 07.05.2010 a 08.05.2010 definitívne, vo všetkých prípadoch s prerušením prevádzky poskytovania VEKS. Náklady na odstránenie škody spôsobenej navrhovateľovi boli vyčíslené vo faktúrach servisnej organizácie za opravy vedenia VEKS: faktúra č. XXXXXXXXX zo dňa 03.05.2010 vo výške 2.733,88 eur bez DPH (za provizórnu opravu), faktúra č. XXXXXXXXX zo dňa 19.05.2010 vo výške 8.993,57 eur bez DPH a faktúra č. XXXXXXXXX zo dňa 19.05.2010 vo výške 7.368,54 eur bez DPH (za definitívne opravy). Navrhovateľ napokon uviedol, že na základe poisťnej zmluvy č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi ním a spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. bola časť škody spôsobenej odporcom vo výške 9.095,99 eur ako poisťné plnenie poukázaná na jeho účet. Nakoľko odporca preukázateľne spôsobil škodu, a to vo výške 19.095,99 eur bez DPH, pričom časť škody vo výške 9.095,99 eur mu bola ako poisťné plnenie uhradená poisťovňou, vznikla mu škoda vo výške 10.000,- eur.

Odporca sa k návrhu, ktorý mu bol riadne doručený, písomne vyjadril podaním zo dňa 03.09.2012, pričom návrh žiadal v plnom rozsahu zamietnuť a zaviazat' navrhovateľa k náhrade trov konania. Odporca ďalej vo svojom vyjadrení uviedol, že je nesporné, že došlo k poškodeniu optických káblov. Avšak tieto boli v teréne umiestnené v rozpore s projektovou dokumentáciou, s vytyčovaním a ich osadenie v teréne bolo v rozpore s STN. Podľa príslušných STN káble musia byť umiestnené v teréne minimálne 75 cm pod úrovňou terénu a nad káblom musí byť umiestnená ochranná fólia. Káble však boli v skutočnosti umiestnené len pod navážkou štrku a aj to len cca 15 cm pod úrovňou terénu a fólia nebola na káblom, ale kábel bol umiestnený na fólii. Na mieste vykonával zemné práce na úprave komunikácie, kde odstraňoval len vrchnú časť navážky. Zameranie úrovne skutočného umiestnenia káblov bolo vykonané za účasti polície v priebehu vyšetrovania. Káblové rozvody boli umiestnené v rozpore s projektovou dokumentáciou a na inom mieste (t. j. na opačnej strane komunikácie). Ihneď po vzniku poisťnej udalosti Polícia - ORPZ, OO PZ Žilina - Východ vypočula jeho stavbyvedúceho U. F. I. a po prešetroaní dňa 28.04.2010 vydala uznesenie, ktorým trestné stíhanie zastavila. V odôvodnení je konštatované zistenie, že v mieste poškodenia sa trasa nezhoduje s vytyčením trasy a projektovou dokumentáciou. Pri výkone svojej činnosti vykonal všetko pre to, aby k porušeniu nedošlo: každých 10 m vykonal ručnú výkopovú sondu pre určenie polohy káblov, cca 10 m od miesta poškodenia boli káble v hĺbke 50 cm a zrazu vystúpili do hĺbky 15 cm. Navyše boli umiestnené na fólii a na projektovej dokumentácii boli zakreslené na opačnej strane. Je tak jednoznačne preukázané, že navrhovateľ v rozpore s projektovou dokumentáciou umiestnil poškodený kábel a tým jednoznačne zapríčinil vznik škodovej udalosti. Predmetná škodová udalosť tak nemala pôvod v jeho prevádzke, nakoľko bola spôsobená vlastným konaním navrhovateľa a to tým, že poskytol nesprávnu projektovú dokumentáciu, ktorá sa nezhodovala so skutočnosťou.

Odporca doplnil svoje vyjadrenie podaním zo dňa 23.07.2013, v ktorom uviedol, že v totožnej veci navrhovateľa Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. proti nemu ako odporcovi o zaplatenie 9.095,99 eur bolo vedené konanie pod spis. zn. 18C/226/2011, v ktorom si Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. uplatňovala uhradené poisťné plnenie za spôsobenú škodu navrhovateľovi. V tomto konaní Okresný súd Žilina rozhodol rozsudkom č. k. 18C/226/2011-252 zo dňa 22.03.2013 tak, že návrh v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že sa zbavil zodpovednosti v celom rozsahu podľa ust. § 420a ods. 3 Občianskeho zákonníka. Proti predmetnému rozsudku bolo podané navrhovateľom odvolanie, avšak Krajský súd v Žiline svojím rozsudkom č. k. 5Co/172/2013-208 zo dňa 28.05.2013 rozsudok Okresného súdu Žilina potvrdil. Vychádzal z toho, že v danom prípade došlo k vzniku škody konaním poškodeného, v dôsledku čoho je daná existencia liberačných dôvodov v zmysle ust. § 420a ods. 3 Občianskeho zákonníka. Odporca mal tak za to, že v prejednávanej veci, ako aj v dotknutej veci vedenej pod spis. zn. 18C/226/2011 ide o totožný skutkový stav, pričom rozdiel je len v žalovanej čiastke. Odporca tak naďalej žiadal, aby súd návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietol a zaviazal ho nahradiť mu trovy konania. Navrhovateľ sa k jemu doručenému podaniu odporcu zo dňa 23.07.2013, ako aj k rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 18C/226/2011-252 zo dňa 22.03.2013 a Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/172/2013-208 zo dňa 28.05.2013 na výzvu súdu písomne vyjadril podaním zo dňa 30.09.2013, v ktorom uviedol, že ku vzniku škody došlo prevádzkovou činnosťou odporcu, v dôsledku čoho je daná objektívna zodpovednosť odporcu, na vznik ktorej stačí, aby bola daná príčinná súvislosť medzi prevádzkovou činnosťou a škodou spôsobenou touto činnosťou. Ide o zodpovednosť za výsledok. Škodca sa môže tejto zodpovednosti úplne alebo čiastočne zbaviť len na základe jedného z liberačných dôvodov uvádzaných v Občianskom zákonníku, a to: ak škoda bola spôsobená neodvrátiteľnou udalosťou nemajúcou pôvod v prevádzke

alebo vlastným konaním poškodeného. Nestotožňuje sa s rozhodnutím a odôvodnením Okresného súdu Žilina, ako aj Krajského súdu v Žiline, pretože podľa jeho názoru tieto súdy nesprávne posúdili otázku miery spoluviny poškodeného na vzniknutej škode. Zastáva názor, ktorý v predmetnom rozhodnutí potvrdil aj Okresný súd Žilina, a to, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že káble boli vytýčené správcou káblov na mieste samom za prítomnosti odporcu, odporca bol o tom upovedomený, a teda mal o trase káblov vedomosť. Je nepochybné, že káble sa nachádzali v ochrannom pásme. Keďže sa poškodené káble nachádzali v ochrannom pásme, odporca bol povinný postupovať pri ich odkrývaní s najväčšou opatrnosťou a s vykonávaním ručných prác. Použitie strojového mechanizmu pri odkrývaní vrchnej časti priestoru, kde došlo ku škode, bolo hlavnou príčinou vzniku škody. Pri vytýčení trasy, ktorej vytýčenie bolo zaznamenané v zápisnici zo dňa 14.01.2010, výslovne upozornil odporcu, aby v ochrannom pásme vykonával práce ručne. Tým, že odporca nedodrжал toto upozornenie a napriek upozorneniu navrhovateľa použil pri výkopových prácach mechanický stroj, porušil princíp generálnej prevencie, ktorý každému subjektu súkromného práva ukladá povinnosť počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na majetku fyzických a právnických osôb a ujme na zdraví fyzických osôb. Odporca svoje tvrdenie, že stroj musel použiť pre nemožnosť úpravy terénu ručne, nijakým spôsobom odborne nepreukázal. Odporca bol povinný vykonávať výkopové práce ručne, pričom táto povinnosť mu vyplýva z ust. § 415 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. S názorom Okresného súdu Žilina o tom, že by pravdepodobne mohlo dôjsť k poškodeniu kabeláže aj v prípade vykonania výkopových prác ručne, navrhovateľ nesúhlasil s odôvodnením, že súd túto skutočnosť nepodložil žiadnym relevantným dôkazom a práve preukázanie tejto skutočnosti má vplyv na zodpovednosť odporcu. Zastáva názor, že ak by odporca vykonával výkopové práce ručne, k poškodeniu káblov by nedošlo. Okresný súd, ako aj Krajský súd v Žiline vo svojom rozhodnutí uviedol, že nesprávnym uložením káblov došlo zo strany poškodeného v prevažnej miere k vzniku škody, no nevysporiadal sa s tým, či tým, že odporca použil pri výkopových prácach stroj, napriek upozorneniu navrhovateľa vykonávať výkopové práce ručne, porušil svoju všeobecnú prevenčnú povinnosť a teda určitou mierou taktiež zodpovedá za vzniknutú škodu. Uvedené okolnosti sa na vzniknutej škode podieľali minimálne v rovnakej miere ako porušenia povinností, na ktoré poukazoval v predmetných konaniach odporca. Povinnosť odporcu vykonávať výkopové práce ručne vyplýva zo všeobecnej prevenčnej povinnosti, ako aj z dovtedajších zistení odporcu o skutočnom uložení káblov. V súlade s normou STN 73 6005 musia byť oznamovacie káble umiestnené v hĺbke najmenej 0,90 m, nakoľko sa jedná o vozovku. V konaní bolo preukázané, že pri pravidelných sondách, ktoré vykonával odporca, boli káble uložené v hĺbke cca 40-50 cm. Vzhľadom na to, že odporca mal pri predchádzajúcich sondách vedomosť že káble nie sú umiestnené v predpísanej hĺbke, ale sú umiestnené plytšie, ako by mali byť a vzhľadom na upozornenie navrhovateľa vykonávať výkopové práce ručne, nemal použiť mechanický stroj, inak porušil svoju všeobecnú prevenčnú povinnosť. Prevenčná povinnosť ukladá každému zachovávať taký stupeň opatrnosti, ktorý možno od neho vzhľadom na konkrétne časové a miestne situácie rozumne požadovať a ktorý je spôsobilý zabrániť alebo aspoň čo najviac obmedziť riziko vzniku škôd. Ak by odporca vykonával výkopové práce ručne, k poškodeniu káblov by nedošlo. Vzhľadom na konkrétne podmienky daného prípadu bolo od odporcu rozumne požadovať, aby vykonával výkopové práce ručne, čím by zabránil, prípadne obmedzil riziko vzniku škody. Tým, že odporca na výkopové práce použil mechanický stroj, porušil svoju prevenčnú povinnosť a ku škode došlo v príčinnej súvislosti s prevádzkovou činnosťou odporcu. Pri liberačnom dôvode, škoda spôsobená vlastným konaním poškodeného, znáša škodu v plnom rozsahu sám poškodený, ak je konanie poškodeného jedinou príčinou vzniknutej škody. Ak je však jeho konanie len jednou z príčin a ďalšia príčina spočíva v prevádzkovej činnosti, znáša poškodený škodu len pomerne a čiastočne za ňu zodpovedá i prevádzkovateľ. Navrhovateľ tak tvrdil, že škodu spôsobil odporca pri prevádzkovej činnosti, pričom liberačný dôvod vzhľadom na porušenie jeho generálnej prevenčnej povinnosti nie je daný. Ak by sa súd stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, ako aj krajského súdu uvádzaného v uvedených rozhodnutiach, že nesprávnym uložením káblov došlo zo strany navrhovateľa v prevažnej miere k vzniku škody, poukazuje na to, že vyššie uvedené skutočnosti konania odporcu sa na vzniknutej škode podieľali minimálne v rovnakej miere ako porušenia povinností, na ktoré poukazoval v predmetných konaniach odporca. Toto zistenie sa však neodrazilo na konečnom rozhodnutí súdov, ktoré návrh, ako aj odvolanie zamietli, pretože je daný liberačný dôvod, a to poškodenie zavineným konaním poškodeného. V rozhodnutiach sa súdy nevysporiadali s tým, že ak zo strany navrhovateľa došlo ku vzniku škody v prevažnej miere, na základe čoho znáša navrhovateľ škodu v plnom rozsahu sám. Záverom navrhovateľ ešte dodal, že s odkazom na zachovanie právnej istoty účastníkov konania, nemajú dotknuté rozhodnutia závažný účinok na rozhodnutie súdu v tomto konaní.

Navrhovateľ v podaní zo dňa 09.04.2014 označeným ako „Úprava návrhu na začatie konania“ uviedol, že návrhom na začatie konania si uplatnil aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo žalovanej sitiny od 26.04.2010 do zaplatenia, pričom tento nárok bol uplatňovaný odo dňa vzniku škody. V piatok dňa 10.09.2010 odoslal odporcovi list. V ktorom ho oboznámil o vzniku škody a jej výške a teda odporca sa musel o vzniku škody dozvedieť najskôr dňa 13.09.2010, alebo 14.09.2010. Keďže nedisponuje dokladom preukazujúcim deň doručenia zásielky odporcovi, vychádza z predpokladu, že odporca si predmetnú výzvu prevzal dňa 14.09.2010, a preto si uplatňuje nárok na zaplatenie úrokov z omeškania odo dňa nasledujúceho po predpokladanom dni prevzatia zásielky. Je však zrejmé, že odporca si predmetný list prevzal, nakoľko naň reagoval listom zo dňa 30.09.2010. Vzhľadom k uvedenému si tak navrhovateľ ďalej v konaní uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 10.000,- eur spolu s nárokom na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 10.000,- eur od 15.09.2010 do zaplatenia.

Súd uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 16.05.2014 č. k. 6C/179/2012-112 v spojení s opravným uznesením č. k. 6C/179/2012-114 zo dňa 02.07.2014 konanie o návrhu navrhovateľa v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 10.000,- eur od 26.04.2010 do 14.09.2010 zastavil (§ 96 ods. 1 a 2 O.s.p., a to vzhľadom na to, že súd podanie navrhovateľa zo dňa 09.04.2014 aj napriek jeho označeniu podľa jeho obsahu posúdil (§ 41 ods. 2 O.s.p.) ako späťvzatie návrhu v uvedenej časti, pričom odporca so späťvzatím návrhu v tejto časti vyjadril ústne do zápisnice o pojednávaní zo dňa 16.05.2014 svoj súhlas. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.07.2014.

Právny zástupca na pojednávaní dňa 16.05.2014 predložil súdu podanie (na č. l. 89 a nasl. spisu), v ktorom zhrnul argumentáciu odporcu v spore, v ktorej namietal:

1. chybné zakreslenie v pôvodnom projekte, a to že požiadal objednávkou zo dňa 11.01.2010 o presné vytýčenie sietí v správe Orange Slovensko, a. s. pre akciu „Kanalizácia J.“. V pôvodnej projektovej dokumentácii je optický kábel navrhovateľa zakreslený na opačnej strane, než ako je tok potoka. Pracovníci odporcu však s opatrnosťou a dôslednosťou zistili, že káble sú inde než ako sú zakreslené. Čo sa týka skutočnosti, že trasa káblov bolo vytýčená, z dokazovania (fotodokumentácia a výpovede svedkov) je preukázané, že optický kábel bol v mieste poškodenia vychýlený cca 1 m od vytýčenej trasy, 2. vytýčenie p. J., pracovníkom MICHLOVSKÝ, spol. s r.o. (správca PTZ Orange), a to že na základe objednávky bol osobne vytýčiť trasu telekomunikačných zariadení p. J.. O vytýčení bola spísaná Zápisnica zo dňa 14.01.2010. Vytýčenie na mieste však pracovník - p. J. nezaznačil na výkrese, ale iba fyzicky ukázal. Na základe vytýčenia p. J. mali telekomunikačné káble viesť po opačnej strane, než ako boli zakreslené v projekte, teda popri toku a nie na opačnej strane cesty, pracovníci odporcu sa orientovali vytýčenou trasou, ktorú ukázal p. J.

3. k škodovej udalosti, že v deň škodovej udalosti, t. j. 24.10.2012, odporca vykonával na mieste zemné práce na úprave komunikácie, kde odstraňovali len vrchnú časť navážky maximálne do hĺbky 15cm. Pracovníci odporcu každých 10 m vykonávali ručnú výkopovú sondu pre určenie polohy káblov, cca 10 m od miesta poškodenia boli káble v hĺbke 50 cm a zrazu vystúpili do hĺbky 15cm. Podľa príslušných STN káble musia byť umiestnené v teréne minimálne 90cm pod - úrovňou terénu a nad káblom musí byť umiestnená ochranná fólia. Káble však boli umiestnené len pod navážkou štrku len cca 15cm pod úrovňou terénu a fólia nebola nad káblom, ale kábel bol umiestnený na fólii,

4. že stroj nebol použitý z dôvodu časovej tiesne, ale pre nemožnosť úpravy terénu ručne. Čo sa týka zápisnice, kde sa uvádzalo, že je povinný najmä: ....vykonávať zemné práce bližšie ako 1 m od PTZ len ručne, použitie stroja nie je nikde zakázané,

5. nerešpektovanie noriem odporcom, keďže káble boli uložené v rozpore s normami: STN 73 6822 a STN 73 6005.

Záverom uviedol, že je nesporné, že došlo k poškodeniu optických káblov, tieto káble však boli v teréne umiestnené v rozpore s projektovou dokumentáciou, s vytyčovaním a ich opatrenie bolo v rozpore s STN. Ku škode nedošlo prevádzkovou činnosťou odporcu, ale v priamej príčinnej súvislosti s tým, že káble nešli pozdĺž vytýčenej trasy a neboli v povinnej hĺbke. Stroj nebol použitý z dôvodu časovej tiesne, ale pre nemožnosť úpravy terénu ručne, jeho použitie preto bolo nevyhnutné. Škoda bola spôsobená konaním (opomenutím) poškodeného. Nemožno poskytovať ochranu subjektu, ktorý si nárokuje náhradu škody za to, že nesplnil základné podmienky pri ukladaní káblov.

Na základe výzvy odporcu uvedenej ústne do zápisnice o pojednávaní dňa 16.05.2014 prostredníctvom súdu vedľajší účastník na strane odporcu (ďalej len „vedľajší účastník“) vstúpil do konania podaním zo dňa 20.06.2014 doručeným súdu dňa 24.06.2014 (§ 93 ods. 3 veta prvá O.s.p.) s poukazom na to, že má v zmysle ust. § 93 ods. 1 O.s.p. právny záujem na výsledku sporu vzhľadom k tomu, že nárok navrhovateľa na plnenie voči odporcovi tento odvodzuje od poistnej udalosti zo dňa 26.04.2010, kedy

mal odporca s vedľajším účastníkom na jeho strane uzavretú poisťnú zmluvu č. XXXXXXXX o poistení všeobecnej zodpovednosti za škodu.

K návrhu na začatie konania sa vedľajší účastník vyjadril podaním zo dňa 27.10.2014, v ktorom vzniesol v konaní námietku prekážky veci právoplatne rozhodnutej v zmysle ust. § 159 ods. 3 O.s.p. vo vzťahu k rozhodnutiam súdov v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod spis. zn. 18C/226/2011. Ďalej vedľajší účastník z opatrnosti vzniesol námietku premlčania uplatneného práva navrhovateľa na náhradu škody voči odporcovi s poukazom na ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Túto odôvodnil tým, že ako vyplýva z obsahu spisu, k poškodeniu vedení VEKS navrhovateľa došlo dňa 26.04.2010, pričom v tento deň sa navrhovateľ preukázateľne dozvedel, že došlo k poškodeniu jeho vedení VEKS, keďže v tento deň nahlásil poruchu - výpadok prevádzky na trase 030-MT-ZA o 07.40 hod. svojej výhradnej servisnej organizácii spoločnosti MICHLOVSKY, spol. s r.o. a uvedená výhradná servisná organizácia navrhovateľa o 11.25 hod. v ten istý deň obnovila prevádzku poškodených vedení VEKS navrhovateľa, pričom následne v bode 5. vo svojej Správe o poruchovej udalosti na trase 030-MT-ZA zo dňa 28.04.2010 označila ako „poškodzovateľa“ odporcu. Zároveň mal navrhovateľ v čase a v mieste vzniku poškodenia jeho vedení VEKS vedomosť o tom, že odporca vykonáva výstavbu kanalizácie, keďže odporca si dňa 11.01.2010 objednal u navrhovateľa vytyčenie podzemného telekomunikačného vedenia a zariadenia a dňa 14.01.2010 bola podpísaná zápisnica o vytyčení týchto sietí medzi odporcom a výhradnou servisnou organizáciou navrhovateľa. Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že subjektívna lehota navrhovateľa podľa ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka na uplatnenie nároku na náhradu škody voči odporcovi uplynula dňa 26.04.2012, pričom návrh na začatie konania bol podaný navrhovateľom na príslušný Okresný súd Žilina až dňa 30.04.2012. Pre prípad, že súd nebude akceptovať námietku, že v konaní je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej v zmysle ust. § 159 ods. 3 O.s.p., ako aj námietku premlčania navrhovateľom uplatneného práva na náhradu škody v zmysle ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vedľajší účastník uviedol, že sa pridrižiava písomných vyjadrení odporcu zo dňa 03.09.2012 a zo dňa 23.07.2013. Má za to, že v konaní je daná existencia liberačných dôvodov uvedených v ust. § 420a ods. 3 Občianskeho zákonníka, kedy odporca ako škodca sa v celom rozsahu zbavuje zodpovednosti za vzniknutú škodu vzhľadom na skutkové okolnosti vzniku škody. Navrhovateľ si nespĺnil podmienky stanovené príslušnými normami a právnymi predpismi pre ukladanie káblov (vedenia VEKS) a ich zabezpečení pred mechanickým poškodením a mrazom, káble (vedenia VEKS) neboli uložené v hĺbke predpísanej normou STN - 0,90 m, neboli v ochrannej fólii, nebol na nich požadovaný ochranný nános cca. 20 cm, ako aj výstražná fólia a navyše káble (vedenia VEKS) boli v mieste poškodenia vychýlené o cca. 1m od vytyčenej trasy. Je nepochybné, že práve v dôsledku nesprávneho uloženia káblov (vedenia VEKS) navrhovateľom tento svojim konaním zavinil vznik škody. Odporca neporušil žiadny právny predpis, žiadnu normu, naopak pri výkopových prácach postupoval s náležitou opatrnosťou a obozretným prístupom, kedy si nechal vytyčiť správcom siete - výhradnou servisnou organizáciou navrhovateľa tzv. trasovanie káblov a v ochrannom pásme vykonával ručne vykopané sondy každých 10 m, pričom medzi sondami vykonával výkopové práce spočívajúce v zhŕňaní zeminy do hĺbky 15 cm malým strojom. Mechanické použitie stroja však nebolo realizované odporcom v rozpore so žiadnym právnym predpisom alebo normou a ak by káble (vedenia VEKS) boli navrhovateľom uložené v predpísanej hĺbke a na mieste uvedenom v príslušnej projektovej dokumentácii vrátane vytyčenia sietí, tak pri zhŕňaní zeminy do hĺbky 15 cm by odporca narazil maximálne do výstražnej fólie a nie priamo do kábla. Má tak za to, že škoda bola výlučne spôsobená zavinením navrhovateľa ako poškodeného, a preto ju musí znášať sám. Na základe uplatnenej námietky prekážky veci právoplatne rozhodnutej tak žiadal vedľajší účastník, aby súd konanie vo veci zastavil alebo alternatívne v súlade s uplatnenou námietkou premlčania a s poukazom na ďalej uvedené skutočnosti, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol. Súčasne vedľajší účastník žiadal zaviazat' navrhovateľa nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Súd tak vec prejednal a vo veci vykonal dokazovanie na pojednávaniach dňa 11.03.2014, dňa 16.05.2014 a dňa 31.10.2014, pričom na pojednávaní dňa 31.10.2014 aj vo vecí rozhodol týmto rozsudkom.

Pokiaľ ide o skutkovú a právnu argumentáciu účastníkov konania (vedľajšieho účastníka), táto už bola vyššie opísaná, pričom čo sa týka vznesenej námietky premlčania vedľajším účastníkom, na túto námietku reagoval navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 31.10.2014 tak, že pri určovaní plynutia premlčacej lehoty treba vychádzať z toho, že účastníci sú obchodné spoločnosti, a teda ustanovenia týkajúce sa premlčania sa spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka, kde je stanovená všeobecná premlčacia lehota, a to aj v prípade náhrady škody v trvaní štyri roky, takže má za to, že návrh na začatie konania bol podaný včas.

Súd tak vykonal dokazovanie oboznámením s účastníkmi produkovanými listinnými dôkazmi, ako aj vylúchom svedkov Y. J. a F. I..

Z listiny označenej ako „Faxový dokument“ vyhotovenej navrhovateľom a datovanej dňa 26.04.2010 (dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 7 spisu vo fotokópii) vyplýva, že navrhovateľ prostredníctvom K. P. nahlásil obchodnej spoločnosti MICHLOVSKÝ, spol. s r. o. problém na trase XXX-A.-Y., kde eviduje výpadok prevádzky, pričom porucha mu bola nahlásená o 07.40 hod.

Z listiny označenej ako „Servisný zásah. Správa o poruchovej udalosti na E., X.-XXX-A.“ vyhotovenej obchodnou spoločnosťou MICHLOVSKÝ, spol. s r. o., so sídlom Letná 796/9, 921 01 Piešťany, IČO: 36 230 537 (p. A.. D.) dňa 28.04.2010 (dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 6 spisu vo fotokópii) vyplýva, že dňa 26.04.2010 o 07.40 hod. bol telefonicky nahlásený obchodnej spoločnosti MICHLOVSKÝ, spol. s r. o. výpadok prevádzky na trase XXX-A., pričom táto obchodná spoločnosť vykonala výjazd dňa 26.04.2010 o 07.50 hod. na miesto poruchovej udalosti a na mieste samom zistila nasledovné poškodenie: pretrhnuté dve HDPE trubky s káblami NOC, ROC v mieste poškodenia Ž. časť J., štrková cesta medzi ul. A.F. a F. evidované v knihe plánov: X.-XXX-A., úsek: S.-Ž., P. XX. Ako poškodzovateľ sa v zázname udáva odporca s popisom škodovej udalosti: trasa poškodená pri výkopových prácach pri výstavbe kanalizácie. Ďalej zo záznamu vyplýva, že bola realizovaná uvedenou obchodnou spoločnosťou provizórna oprava: 2 x vložka kábla cca 150 m, pričom k obnoveniu prevádzky došlo dňa 26.04.2010 o 11.25 hod. s odhlásením prác dňa 26.04.2010 o 14.25 hod.

Z listiny označenej ako „Servisný zásah. Správa o poruchovej udalosti na trase NOC“ vyhotovenej obchodnou spoločnosťou MICHLOVSKÝ, spol. s r. o. (p. X. A.) dňa 11.05.2010 (dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 9 spisu vo fotokópii) vyplýva, že dňa 07.05.2010 o 02.00 hod. malo dôjsť k plánovanému prerušeniu prevádzky na optickej trase X.-XXX-A., pričom prevádzka bola obnovovaná dňa 07.05.2010 v čase od 02.00 hod. do 04.00 hod. u vlákien 13 a 14 a od 04.00 hod. do 06.00 hod. u vlákien 7, 8, 9, 10, 47 a 48. Obchodnou spoločnosťou MICHLOVSKÝ, spol. s r. o. bola vykonaná definitívna oprava s postupom prác: zemné a výkopové práce, oprava vložkou nového kábla o dĺžke 1655 m medzi novovzniknutými S. XXR-S.-Xa/XX a XXR-S.-Xb/XX, od 02.00 hod. do 04.00 hod. prerušenie prevádzky, prevarenie vlákien priority I, od 04.00 hod. do 06.00 hod. prevarenie ostatných vlákien profilu a záverečné meranie, o 08.30 hod. uloženie OS, ukončenie prác na trase.

Z listiny označenej ako „Servisný zásah. Správa o poruchovej udalosti na trase NOC“ vyhotovenej obchodnou spoločnosťou MICHLOVSKÝ, spol. s r. o. (p. X. A.) dňa 11.05.2010 (dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 11 spisu vo fotokópii) vyplýva, že dňa 08.05.2010 o 02.00 hod. malo dôjsť k plánovanému prerušeniu prevádzky na optickej trase X.-XXX-A., pričom prevádzka bola obnovovaná dňa 08.05.2010 v čase od 02.00 hod. do 04.00 hod. u vlákien 1, 2, 3, 4, 21, 22 a od 04.00 hod. do 06.00 hod. u vlákien 11 a 12. Obchodnou spoločnosťou MICHLOVSKÝ, spol. s r. o. bola vykonaná definitívna oprava s postupom prác: zemné a výkopové práce, oprava vložkou nového kábla o dĺžke 1654 m medzi novovzniknutými S. XXN-S.-Xa/XX a XXN-S.-Xb/XX, od 02.00 hod. do 04.00 hod. prerušenie prevádzky, prevarenie vlákien priority I, od 04.00 hod. do 06.00 hod. prevarenie ostatných vlákien profilu a záverečné meranie, o 07.30 hod. uloženie OS, ukončenie prác na trase.

Dňa 03.05.2010 vystavila obchodná spoločnosť MICHLOVSKÝ, spol. s r. o. faktúru č. XXXXXXXX (dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 13 spisu vo fotokópii), ktorou navrhovateľovi fakturovala so splatnosťou dňa 01.08.2010 s dátumom dodania tovaru, služby dňa 26.04.2010 na základe objednávky navrhovateľa č. XXXXXXXXXX práce na stavbe „Provizórna oprava E., X.-XXX-A.“ v celkovej cene 2.733,38 eur bez DPH, 3.253,32 vrátane DPH.

Dňa 19.05.2010 vystavila obchodná spoločnosť MICHLOVSKÝ, spol. s r. o. faktúru č. XXXXXXXX (dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 14 spisu vo fotokópii), ktorou navrhovateľovi fakturovala so splatnosťou dňa 17.08.2010 s dátumom dodania tovaru, služby dňa 07.05.2010 na základe objednávky navrhovateľa č. XXXXXXXXXX práce na stavbe „Definitívna oprava X.-XXX-A.“ v celkovej cene 8.993,57 eur bez DPH, 10.702,35 vrátane DPH.

Dňa 19.05.2010 vystavila obchodná spoločnosť MICHLOVSKÝ, spol. s r. o. faktúru č. XXXXXXXX (dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 15 spisu vo fotokópii), ktorou navrhovateľovi fakturovala so splatnosťou dňa 17.08.2010 s dátumom dodania tovaru, služby dňa 08.05.2010 na základe objednávky navrhovateľa č. XXXXXXXXXX práce na stavbe „Definitívna oprava E.-XXX-A.“ v celkovej cene 7.368,54 eur bez DPH, 8.768,56 vrátane DPH.

Obchodná spoločnosť Allianz- Slovenská poisťovňa, a. s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700 listom zo dňa 11.08.2010 (dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 16 spisu vo fotokópii) oznamovala navrhovateľovi, že mu poukazuje plnenie vo výške 9.095,99 eur za poistnú udalosť č. XXXXXXXXXX spôsobenú poškodením optického vedenia dňa 26.04.2010. Výška poistného plnenia bola vypočítaná v zmysle príslušných ustanovení Všeobecných poistných podmienok

a Zmluvných dojednaní uzatvorenej poisťnej zmluvy č. XXXXXXXXXX, a to na základe predložených dokladov, pričom poisťné plnenie vo výške 9.095,99 eur bolo vypočítané ako rozdiel súčtu nákladov na opravu podľa faktúry č. XXXXXXXXXX vo výške 2.733,88 eur, podľa faktúry č. XXXXXXXXXX vo výške 8.993,57 eur, podľa faktúry č. XXXXXXXXXX vo výške 7.368,54 eur a zmluvne dojednanej spoluúčasti vo výške 10.000,- eur. Poisťné plnenie bolo poukázané na bankový účet navrhovateľa.

Navrhovateľ listom označeným ako „Náhrada škody“ zo dňa 08.09.2010 adresovaným odporcovi (dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 87 spisu vo fotokópii) s poukazom na to, že dňa 26.04.2010 došlo k pretrhnutiu dvoch HDPE trubiek optickej trasy X., E.-XXX-A. v časti Ž., časť J.. Medzi ul. A. a F., ďalej na to, že škodu spôsobil odporca, že na opravu prerušenej trasy vynaložil 19.095,99 eur, že poisťovňa Allianz-Slovenská poisťovňa, a. s., u ktorej má svoje zariadenia poistené, mu uhradila za uvedenú poisťnú udalosť čiastku 9.095,99 eur, požiadal odporcu o úhradu zvyšných nákladov, ktoré bol nútený vynaložiť na opravu prerušenej optickej trasy vo výške 10.000,- eur, a to poukázaním na špecifikovaný bankový účet do 30.09.2010 s upozornením, že v prípade neuhradenia si bude náhradu škody uplatňovať súdnou cestou.

Podľa výpisu z interného systému navrhovateľa (dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 81 spisu vo fotokópii) navrhovateľ odoslal svoj list zo dňa 08.09.2010 adresovaný odporcovi dňa 10.09.2010.

Odporca v liste označenom ako „Odvolanie pre list z 08.09.2010 Náhrada škody“ datovaným dňom 30.06.2010 (dôkaz produkovaný navrhovateľom na č. I. 81 spisu vo fotokópii) uviedol, že dňa 26.04.2010 bolo zistené poškodenie dvoch kusov HDPE trubiek situovaných k bližšiemu okraju miestneho potoka J. v prímestskej časti Ž. - J.. Podľa neskorších zistení sa jednalo o optické rozvody spoločnosti Orange Slovensko, a. s., trasy ROC, E.-XXX- A. . Bezprostredne po tejto udalosti ostala prizvaná spoločnosť MICHLOVSKÝ, spol. s r. o., ktorá vykonala nevyhnutné opravy dôležité k okamžitej funkčnej schopnosti daného podzemného vedenia. Zhotoviteľ stavby združenie J. - kanalizácia ostal informovaný o polohe vedení v správe spoločnosti Orange Slovensko, a. s., kladným vyjadrením k žiadosti o existencii telekomunikačných zariadení zo dňa 14.12.2009 a ich orientačným zakreslením vo výkrese situácie stavby. V rámci prípravy staveniska pre započatie výkopových prác vyzval objednávkou č. 01042010 správcu k presnému vytyčeniu priamo v teréne. Z dôvodu nesúladu projektu a skutočného zamerania informoval zástupcov investora o vzniknutej skutočnosti a podal návrh pre zmenu polohového vedenia hlavnej stoky AA na úseku medzi ulicami A. - F.. Technický dozor ako, aj prizvaný projektant vydali kladné stanovisko k zmene trasy, podľa ktorého následne zhotoviteľ postupoval. Neskorší priebeh výstavby, ako aj harmonogram prác nútil dodávateľa stavebných prác k vykonaniu hrubých terénnych úprav, nakoľko práce prebiehali v intraviláne mestskej časti. Pôvodnú odstránenú panelovú cestu plánoval nahradiť pokládkou zhrutnenej vrstvy asphaltovej drte, ktorá únosnosťou ako aj vhodnosťou výberu plne zodpovedala predstávam projektu. Pri odkopávkach pôvodného podkladu panelovej cesty z dôvodu obmeny konštrukčných vrstiev natrafil jeden z mechanizmov na už spomínané HDPE trubky optickej siete a dve z nich poškodil. Z hľadiska priestorovej normy bola hĺbka ich uloženia nedostačujúca. Passport stavby podrobne dokumentuje polohu ako aj nameranú hĺbku podzemných vedení (100 mm). Na miesto bola prizvaná polícia, ktorá predvolala zainteresovaných k vykonaniu výsluchu, ktorého výsledkom bol zápis. Odporca tak nesúhlasil so žiadosťou navrhovateľa o úhradu zvyšných nákladov v stanovenom rozsahu.

Z fotografických snímok (dôkaz produkovaný odporcom na č. I. 35 a 36 spisu) vyhotovených podľa výpovede svedka F. I. na pojednávaní dňa 16.05.2014 ním samotným v čase jeho príchodu na miesto škodovej udalosti bezprostredne po jej vzniku vyplýva, že došlo k poškodeniu optického vedenia (nesporne vo vlastníctve navrhovateľa) uloženej v cestnom telese (nesporne v mieste navrhovateľom tvrdeného miesta škodovej udalosti), a to v mieste vzdialenom od betónového základu zábradlia oddeľujúceho cestné teleso od príľahlého miestneho potoka asi (odhadom súdu) cca 0,2 m v hĺbke od vrchného okraja betónového základu zábradlia cca 15 cm (odhadom súdu). Zároveň z týchto fotografických snímok vyplýva, že na inom mieste vzdialenom od betónového základu zábradlia oddeľujúceho cestné teleso od príľahlého miestneho potoka asi (odhadom súdu) cca 1,5 m v hĺbke od vrchného okraja betónového základu zábradlia cca 11 cm (v čase po škodovej udalosti merané metrom, ako vidieť na obrazových snímkach) došlo k obnaženiu optického vedenia.

Poverený príslušník OO PZ, Žilina východ uznesením ČVS: ORP-1061/ZV-ZA-2010 zo dňa 28.04.2010 (dôkaz produkovaný odporcom na č. I. 39 spisu vo fotokópii) podľa ust. § 215 ods. I písm. b) Trestného poriadku trestné stíhanie, ktoré bolo začaté za prečin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa ust. § 288 Trestného zákona, ktorého skutku sa dopustil neznámy páchatel' dňa 26.04.2010 v čase okolo 07.00 hod. v Ž. v k. ú. obce J., pri výkopových prácach kanalizácie okolo regulovaného brehu potoka J. medzi ulicami A. a F., kde pretrhol dva optické káble s označením X.-XXX-A.-Y. 48 vláknový a E. XXX-A.-Y. 24 vláknový vložené v plastovej chrániacej

HDPE trubke o priemere 45 mm, ktorý patrí spoločnosti Orange Slovensko, a. s., pričom došlo k prerušeniu signálu pre internet, telefóny a káblovú televíziu na trase Ž. - A., čím bola spoločnosti Orange Slovensko a.s., so sídlom Prievozská č. 6/A, Bratislava spôsobená škoda, zastavil, lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Uznesenie poverený príslušník PZ odôvodnil aj s poukazom na to, že z vykonaného skráteného vyšetrovania, najmä vykonaného výsluchu svedka F. I., vyplýva, že B.I.B. spol. s.r.o. vykonávala na mieste zemné práce na úprave komunikácie, kde odstraňovali len vrchnú časť navážky, k vykonaným prácam mali vypracované vytýčenie podzemného telekomunikačného vedenia a zariadenia prevádzkovateľa Orange Slovensko, a.s. kde sa v plnej miere pridržiavali vytýčenia trasy, pričom v mieste poškodenia sa trasa nezhodovala z vytýčením trasy podľa projektovej dokumentácie. Vzhľadom k tomu, že v uvedenom konaní naplnené znaky skutkovej podstaty prečinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa ust. § 288 Trestného zákona, nakoľko B.I.B. spol. s.r.o. vykonávala na mieste zemné práce na úprave komunikácie, kde odstraňovali len vrchnú časť navážky, k vykonaným prácam mali vypracované vytýčenie podzemného telekomunikačného vedenia a zariadenia prevádzkovateľa Orange Slovensko, a. s. kde sa v plnej miere pridržiavali vytýčenia trasy, pričom v mieste poškodenia sa trasa nezhodovala z vytýčením trasy podľa projektovej dokumentácie, preto bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Zo zápisnice o výsluchu svedka F. I. vyhotovenej povereným príslušníkom OO PZ, Žilina - východ pod ČVS: ORP-1061/ZV-ZA-2010 dňa 26.04.2010 (dôkaz produkovaný odporcom na č. I. 37 spisu vo fotokópii) vyplýva, že tento svedok pred policajtom k veci vypovedal, že pracuje u obchodnej spoločnosti B.I.B., spol. s r. o. ako stavbyvedúci. Obchodná spoločnosť B.I.B., spol. s r. o. realizuje stavbu kanalizácie v katastri obce J., okres Ž., kde dňa 26.04.2010 vykonávali zemné práce medzi ulicami A. a F.. O 07.00 hod. začali vykonávať odstránenie navážky štrku z komunikácie o hrúbke 100 až 200 mm. V čase okolo 07.30 hod. mu bolo strojníkom bagra oznámené, že na krajnici komunikácie pri spojnici s oporným múrom regulácie koryta potoka došlo k poškodeniu dvoch optických káblov. Na mieste zistil, že tieto káble sú v hĺbke len asi 150 mm a to bolo vlastne len pod navážkou, ktorú odstraňovali. Pri vytýčení trasy bol informovaný že kábel je v hĺbke minimálne 75 cm a teda v tejto hĺbke sa nemal čo nachádzať. O poškodení informoval spoločnosť Orange Slovensko, a. s., ktorá poslala na miesto výjazdovú havarijnú službu, ktorá závalu odstránila. Je si vedomý, že obchodná spoločnosť B.I.B., spol. s r. o. vykonala poškodenie, nakoľko boli aj zamestnanci poučení o možnej odchýlke od stanovenej hĺbky zakopania kábla, ale s takou odchýlkou nikto nerátal, nakoľko nepočítajúc navážku, tak bol kábel ťahaný po povrchu zeme. Obchodná spoločnosť B.I.B., spol. s r. o. vykonáva každých 10 metrov sondu, pre určenie polohy káblov, pričom vo vzdialenosti asi 10 metrov od poškodenia bola vykonaná sonda, kde boli káble uložené v hĺbke 50 cm, pričom nikto nerátal s tým, že zrazu vystúpia len do hĺbky cca 15 cm. Kábel je uložený v ochrannej plastovej rúrke v násype na ktorom asi 20 cm, nad káblom je výstražná fólia. V mieste poškodenia bol kábel v hĺbke len 15 cm na fólii. Nie je si vedomý, že by niekto zo zamestnancov B.I.B., spol. s r. o. nejakým spôsobom pochybil a taktiež strojník bagra nemohol mať vedomosť, že tak nízko pod povrchom zeme sú uložené káble. V projektovej dokumentácii sú dokonca káble zakreslené na opačnej strane komunikácie.

Svedok Y. J. (zamestnanec obchodnej spoločnosti MICHLOVSKÝ, spol. s r. o.) vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 16.05.2014 uviedol, že vo vyjadrení obchodnej spoločnosti MICHLOVSKÝ, spol. s r. o. stálo, že na dotknutej stavbe kanalizácie dôjde k styku optických vedení s touto stavbou, pričom pred realizáciou bol optickú trasu na mieste samom vytýčiť. Odporca ako objednávateľ si v teréne označil túto trasu. V zmysle ich vyjadrenia a vytýčenia nad trasou v ochrannom pásme minimálnej 1 meter od tejto trasy nemá ťažký stroj čo robiť pri výkopových prácach. Ďalej sa bez súhlasu vlastníka a prevádzkovateľa telekomunikačného zariadenia nesmie zvyšovať ani znižovať nivelita nad trasou vedenia. Tu bola daná skrývka dole od nivelity, ale nie pri prácach na kanalizácii, ale pri úprave lôžka cesty, resp. poľnej cesty alebo ulice. K tomu sa však nevyjadrovali. Keby dostali žiadosť k úprave lôžka, možno by boli dané iné, upresňujúce podmienky. V mieste styku kríženia a súbehov trasy navrhovateľa s kanalizáciou bolo potrebné určiť hĺbku a polohu kábla ručnými sondami. K zápisnici o vytýčení podzemného telekomunikačného vedenia a zariadenia sa svedok vyjadril, že tam stojí, že prišiel vytýčiť vedenie na základe objednávky, ako je to uvedené. Ďalej je tu dátum vytýčenia, kedy fyzicky došlo k vytýčeniu priebehu podzemného telekomunikačného vedenia v teréne, pričom ďalej je tam uvedené kat. územie, ulica, označenie čísla listu z knihy plánov trás vedenia spoločnosti Orange Slovensko, a. s., na základe ktorej vytýčoval trasu. Ďalej je tam uvedené ich vyjadrenie k zámeru, a to č. I. XXXX/XXXX zo dňa 27.04.2007. Sú tam dané štandardné podmienky, a to teda chrániť trasu pred poškodením, oboznámiť pracovníkov nad káblom, že je tam zariadenie a akého druhu. Tiež dodržať podmienky dané vo vyjadrení. Pred zásypom odkrytej trasy prizvať nás k prevzatíu a ešte je tu prehlásenie, že vytýčenie

sa vykonalo podľa požiadaviek objednávateľa a na všetkých miestach podľa projektovej dokumentácie. Ďalej je uvedené, že objednávateľ preberá zodpovednosť za obnaženie a zemné práce vo vzdialenosti 1 meter od podzemného telekomunikačného zariadenia robiť ručne. Na tomto zápise nie je vidieť, ale mal by tam byť podpis F. I., ktorý bol vedúci stavby alebo majster. Svedok sa vyjadril, že vytyčoval trasu, pričom podriadení F. I. ju označovali roxormi, na ktoré napichli umelohmotné flaše, niekedy sa vyznačovalo aj striekaním zrejme oranžovou farbou a v predmetnom zápise je uvedené, čo sa vytyčilo. K otázke, či sa zhodoval priebeh tohto vytyčenia s dokumentáciou, svedok uviedol, že on vytyčoval na mieste samom vedenie podľa knihy plánov, a toto vedenie vytyčoval na základe markerov, ktoré boli na mieste samom. Chodil priebežne na kontrolu, pričom videl, že na trase boli urobené sondy. Pokiaľ sa týka markerov, na základe tejto knihy sú v tejto zaznačené a markery sa nachádzajú zakopané a sú položené nad káblom. Tieto markre našiel prostredníctvom zariadenia na hľadanie markerov a trasu vytyčil. Trasu na mieste samom vytyčuje podľa knihy plánov, ktorá sa vyhotovuje až po samotnej realizácii trasy, teda po položení telekomunikačných káblov. Podľa tejto knihy plánov, ktorú ste mi nepredložili k nahliadnutiu, som vytyčoval vedenie na mieste samom. K nahliadnutiu ste mi predložili projektovú dokumentáciu na stavbu. K otázke, či je predpísaná hĺbka uloženia, svedok uviedol, že býva štandardne asi v hĺbke 1,1 m, pokiaľ ide o extravilán, a v hĺbke 50 až 60 cm, pokiaľ ide o intravilán. Môže to byť aj 70 cm, záleží od vlastníka pozemku. Tu by povedal, že cesta bola rozkopaná. Boli vykonané práce aj do väčšej hĺbky. Keďže káble boli obnažené, nie je už potom možné ručiť za hĺbku ich uloženia. K otázke, či za stavu, ak by v mieste škodovej udalosti predtým nedošlo k odkopu, môže byť kábel uložený v takej malej hĺbke, ako vidieť na fotografických snímkach predložených v konaní odporcom, sa svedok vyjadril, že pri zásahu bol kábel zrejme jemne vyťahnutý hore, možno o 15 cm. Určite by malo byť však na danom mieste vyššie krytie. K otázke, či sa štandardne dáva na kábel nejaká výstražná fólia, svedok uviedol, že áno, a to vo výške cca 15 až 20 cm nad káblom.

Svedok F. I. na pojednávaní dňa 16.05.2014 vo svojej výpovedi uviedol, že je zamestnaný u odporcu ako stavbyvedúci, pričom pripravuje pre neho cenové kalkulácie. V roku 2010 odporca vysúdžal vo verejnej súťaži ako generálny dodávateľ vykonanie prác na stavbe realizácie kanalizácie v J.. Zákazka pozostávala z dvoch stavebných objektov, pričom jednou z predprípravných fáz bolo vytyčenie podzemných vedení u jednotlivých správcom sietí, len podzemných a to vzhľadom k tomu, že nadzemné vedenia nepodliehajú vytyčeniu. Došlo teda k fyzickému vytyčeniu na základe objednávky, ktoré priamo nadväzovalo na vyjadrenie k projektu. Realizácia projektu predpokladala vedenie hlavného zberača, ale po vytyčení sietí navrhovateľa boli nútení informovať investora, že navrhovaná trasa je konflikte s vytyčenými sieťami. Následne bolo objednané spracovanie variácie projektu, v zmysle ktorého pokračovali v realizácii zákazky. Po zabudovaní zberača podľa tejto variácie boli nútení upraviť komunikáciu, čo spočívalo vo vybratí vrchnej konštrukčnej vrstvy komunikácie. Vybratá vrstva bola zhruba v hrúbke 100 až 150 mm, pričom táto bola nahrádzaná vhodnejším materiálom s vyššou nosnosťou. Pred budovaním zberača sa robili ručné sondy pre zisťovanie zmeny polohy vedení v rozsahu nejakých 10 m. Fyzické vytyčenie sietí navrhovateľa bolo zaznamenané v teréne oceľovými tyčami a na niektorých miestach značkovacím sprejom, aby to bolo viditeľné. V istej časti realizácie zberača pri odkopaní konštrukčnej vrstvy komunikácie zhruba o 7.30 hod. dostal hlásenie zo stavby od vtedajšieho majstra, že došlo k poškodeniu nejakých vedení. Preto prišiel na stavbu a zistil stav a rozsah poškodení a taktiež potreboval identifikovať charakter sietí. Mali značkovať označené pozdĺž vedenia, avšak na mieste poškodenia medzi nimi označeným vedením a skutočným umiestnením vedenia bola odchýlka do jedného metra. Zistil, že to bude zrejme sieť navrhovateľa. V tom čase sa tam iné siete okrem vodovodnej nenachádzali, ale pre overenie tohto jeho predpokladu kontaktoval p. J., aby to potvrdil. P. J. povedal, že to budú určite ich siete, teda v ich správe, preto sa urýchlene dostavil na miesto. K otázke, akým spôsobom boli oboznámení s vedením trasy sietí navrhovateľa, svedok uviedol, že jednak v zmysle realizačného projektu a jednak na základe fyzického vytyčenia. Vytýčenie vykonával p. J. so službu konajúcim majstrom a po vytyčení bol prizvaný k prevzatíu zápisnice o vytyčení a podpisu zápisnice. Prevzal tak len zápisnicu, kde boli uvedené čísla knihy plánov. Kým sa začalo s realizovaním stavby, na mieste samom bola štrková cesta, miestne navážky, v minulosti tam bola vykonaná regulácia potoka a zrejme následne si tam vytvorili ľudia nejakú komunikáciu. Projekt uvažoval s tým, že je tam panelová komunikácia. Toto však nezodpovedalo skutočnosti. K otázke v akej hrúbke bola táto pôvodná vrstva odstránená, keď došlo k poškodeniu, svedok uviedol, že rešpektovali pôvodnú nivelitu, čiže čo sa odobralo, to aj vrátili späť. V dotknutom úseku škodovej udalosti v porovnaní s pôvodnou nivelitou, ktorá lícovala s hranou oporného múru plus mínus 5 cm, odobrali v priemere 150 mm vrstvu. V príslahlom okolí miesta vzniku škody pred jej vznikom bol už zakopaný kanalizačný zberač v zmysle variácie obdržanej od zadávateľa, pričom poškodenie nastalo už pri odoberaní konštrukčnej vrstvy cesty. Predmetné výkopové práce boli práve na druhej strane cesty, ako bola časť cesty, kde bola spôsobená škoda. Pred zakopáním

zberača robili ručné sondy v osi zberača smerom na každú stranu, ale siete neobjavili. Bezprostredne pred poškodením sietí vykonávali zemné práce na odstraňovaní konštrukčnej vrstvy cesty. V šírke cestného telesa mala ísť pôvodne kanalizácia v strede. Po vytýčení však zistili, že ich do týchto miest nepustí, preto sa spravila predmetná variácia projektu. Zabudovanie kanalizačného zberača vrátane jeho pripojení tak realizovali podľa tejto variácie, pričom hlavný zberač sa zakopával zhruba do hĺbky 2,5 m, pričom prípojky sú v hĺbke približne 1,5 m. Teda na druhej strane cesty, ako bolo miesto poškodenia, sa realizoval práve kanalizačný zberač a bola už vykonaná zakopávka. Spravili sa skúšky zhutnenia a robila sa úprava komunikácie. K otázke súdu, kto vyhotovoval obrazové snímky predložené v konaní odporcom, svedok uviedol, že on. K otázke kadiaľ mali podľa skutočného vytýčenia viesť siete, svedok uviedol, že vedenie malo byť vedené, ako to vidieť na prvej fotke (pozn. v poradí prvá obrazová snímka na č. I. 35 spisu), zhruba v týchto miestach, čiže zhruba 1,5 m od predmetného zábradlia, avšak v mieste poškodenia bolo toto bližšie pri základoch zábradlia. Po väčšom obnažení terénu v okolí miesta poškodenia bolo pekne vidieť tak vytvorenie takého esíčka, teda že vedenie sa zhruba, ako je v šírke na uvedenej na prvej fotografii, stáčalo smerom k základu zábradlia a znova po istej dĺžke sa stáčalo naspäť smerom k stredu cesty. Pri budovaní kanalizačného zberača z vedľajšej strany robili sondy a vedenie tam nebolo. Išlo o miesto, ktoré bolo povedľa skutočného vytýčenia priebehu sietí. K otázke, z akého dôvodu boli vykonávané práce pri odstraňovaní vrstvy, prostredníctvom strojového mechanizmu, svedok uviedol, že išlo o veľký pásový bager zn. Caterpillar, pričom investor počítal s tým, že tam dôjde k obmene vrstvy kvôli zvýšeniu únosnosti a vzhľadom na objem prác sa to nedalo urobiť menším strojom a robilo sa to tak so strojom, ktorý má nejaký plošný záber, v danom prípade 1,2 m. K otázke, či si boli vedomí odporúčaní uvedených v zápisnici o vytýčení pozemného telekomunikačného vedenia, kde sa udáva, že akékoľvek zemné práce bližšie ako 1 m od PTZ v ochrannom pásme 1,5 m vykonávať len ručne, svedok uviedol, že áno, preto robili sondy pre zisťovanie skutočnej polohy. K otázke, kde sa nachádzala bezprostredne predchádzajúca sonda pred miestom poškodenia predmetného vedenia, v akej vzdialenosti od miesta poškodenia, svedok uviedol, že na strane, kde sa robila skrývka 15 cm, sondy nerobili. Tieto sa robili len na strane cesty, kde sa realizovala kanalizácia. Boli totižto informovaný zo strany spoločnosti MICHLOVSKÝ, spol. s r. o., že vedenie sa má nachádzať v hĺbke 75 cm až 1 m, nemali tak dôvod robiť na strane cesty, kde došlo k poškodeniu, sondy, pretože ak sa obnažilo vedenie, boli povinní prizvať spoločnosť MICHLOVSKÝ, spol. s r. o., čo zdržuje stavbu. To bol jeden z dôvodov. K otázke, či tak boli sondy robené aj priamo v súvislosti s úpravou komunikácie, sa svedok vyjadril, že nie. K otázke, ako sa pokračovalo pri úprave komunikácie po poškodení vedenia navrhovateľa, svedok uviedol, že rovnako ako pred tým strojom. Sondy opätovne robené neboli.

Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 226/2011-252 zo dňa 22.03.2013 zamietol návrh navrhovateľa obchodnej spoločnosti Allianz-Slovenská poisťovňa, a. s. podaný proti odporcovi (totožnému s odporcom v prejednávanej veci - B.I.B., spol. s r. o.) o zaplatenie sumy 9.095,99 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 9.095,99 eur od 16.12.2010 do zaplatenia. Navrhovateľ Allianz-Slovenská poisťovňa, a. s. si v dotknutej veci uplatňoval rovnaký nárok na náhradu škody ako navrhovateľ v prejednávanej veci, a to v rozsahu, v akom na neho podľa ust. § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka prešlo poskytnutím poistného plnenia navrhovateľovi Orange Slovensko, a. s. Okresný súd Žilina návrh navrhovateľa Allianz-Slovenská poisťovňa, a. s. zamietol s odôvodnením, že dospel k názoru, že odporca sa zbavil svojej zodpovednosti za predmetnú škodu podľa ust. § 420a ods. 1 Občianskeho zákonníka na základe liberačného dôvodu podľa ust. § 420a ods. 3 Občianskeho zákonníka, a to že poškodený zavinil vznik škody, pričom k uvedenému záveru dospel z nasledovných skutkových dôvodov. Vychádzal z toho, že bolo nepochybné, že ak vedenie bolo uložené v stanovenej hĺbke, ku škode by nedošlo pri vykonávaní takých prác, pričom vedenie bolo aj odklonené od pôvodnej trasy. Teda konaním poškodeného došlo ku vzniku škody. Odporca neporušil žiadne ustanovenie, žiadnu normu, vykonával sondy ručne, každých 10 m, zhŕňal len zeminu do hĺbky 15 cm a vykonával svoju činnosť s náležitou opatrnosťou. Zároveň mal Okresný súd Žilina za to, že je irelevantné, z akého dôvodu použil odporca malý stroj. Z ničoho mu totiž nevyplývala povinnosť nepoužiť stroj. Povinný bol len opatrne postupovať, čo aj robil, pričom pri takom uložení vedenia by došlo k jeho poškodeniu aj pri ručných prácach. Poškodený nezabezpečil riadne uloženie vedenia, keďže nebolo uložené v súlade s normami - nebolo v stanovenej hĺbke (norma predpokladá 0,90 cm), nebolo v ochrannej fólii, nebol na ňom požadovaný ochranný nános cca 20 cm a výstražná fólia, dokonca bolo vychýlené vo väčšej odchýlke, než je stanovené. Ak by uvedené bolo dodržané, tak pri zakopnutí do hĺbky 15 cm, bolo by narazené maximálne do výstražnej fólie, pod ktorou až min. 20 cm malo byť vedenie. Zároveň Okresný súd Žilina vychádzal z toho, že odporca postupoval opatrne, čo vyplýva mimo iného aj z toho, že po celom úseku vykonaných prác nebolo narazené na žiadne vedenie. S tvrdením navrhovateľa, že najdôležitejšia chyba, ktorá sa stala, je použitie mechanizmu pri odkrývaní vrchnej časti toho priestoru, kde došlo ku škode, čo

malo jednoznačne hlavný a jediný vplyv na vznik škody, sa Okresný súd Žilina nestotožnil, a to vzhľadom na vykonané dokazovanie a zistenie uloženia vedenia v rozpore s normami takmer vo všetkých bodoch a z ničoho nevyplývajúcej povinnosti vykonávať práce ručne. „Povinnosť“ uvedená v zápisnici zo strany správcu nezaväzuje odporcu a Okresný súd Žilina bol toho názoru, že k poškodeniu by došlo aj pri ručných prácach vzhľadom na hĺbku a zabezpečenie uloženého vedenia. Na odvolanie navrhovateľa bol rozsudok Okresného súdu Žilina potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/172/2013-208 zo dňa 28.05.2013.

Podľa úvodného ustanovenia STN (predtým ČSN) 73 6005 táto norma platí pre projektovanie priestorového usporiadania vedenia technického vybavenia v obytných zónach sídelných útvarov. Stanovuje zásady pre usporiadanie vedení uložených vo verejných plochách a v priestore miestnych komunikácií, vrátane úsekov ciest v prietahu, pokiaľ v priečnom usporiadaní nie sú tieto úseky ciest len s krajnicami.

Podľa ust. čl. II. bod 21 písm. b) STN 73 6005 sa podľa účelu vedenie technického vybavenia delí na oznamovacie vedenie (vrátane vedenia pre potrubnú poštu, rozhlas, televíziu, signalizáciu, meranie a ovládanie).

Podľa ust. čl. III. bod 38 STN 73 6005 na ochranu podzemného vedenia pred mechanickým poškodením a účinkami mrazu musí byť dodržané najmenšie dovolené krytie podľa prílohy 2 tabuľky 3.

Podľa prílohy 2 tabuľky 3 STN 73 6005 je najmenšie dovolené krytie podzemných vedení - oznamovacích káblov pre miestne vedenie: chodník 0,40 m, vozovka 0,90 m a voľný terén 0,60 m, pre diaľkové vedenie: chodník 0,50 m, vozovka 0,90 m a voľný terén 0,60 m až 0,90 m (koaxiálne káble).

Podľa ust. § 103 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v platnom znení (na iných miestach tohto rozsudku tiež len „O.s.p.“), kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa ust. § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa ust. § 159 ods. 2 O.s.p., výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého.

Podľa ust. § 159 ods. 3 O.s.p., len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Podľa ust. § 813 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poistiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poistiteľ poskytol. Súd sa tak v prvom rade zaoberal námietkou vedľajšieho účastníka, že v prejednáwanej veci by vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 18C/226/2011-252 zo dňa 22.02.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.07.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/172/2013-208 zo dňa 28.05.2013, malo ísť o prekážku veci rozhodnutej. Súd však túto námietku vedľajšieho účastníka nepovažoval za dôvodnú, konanie podľa ust. § 104 ods. 1 v spojení s ust. § 159 ods. 3 O.s.p. nezastavil, vec prejednal a vo veci meritórne rozhodol z nasledovných dôvodov:

V podmienkach civilného procesu vyjadruje prekážka právoplatne rozhodnutej veci ústavnoprávny princíp, že o tej istej veci nemôže byť rozhodnuté dvakrát (ne bis in idem). Predstavuje garanciu stability tak, aby o veciach už raz rozhodnutých, nebolo konané a rozhodované znova. Právna úprava prekážky rei iudicatae je vyjadrená v ust. § 159 ods. 3 O.s.p. tak, že len čo sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednať znova. V súčasnej procesnoprávnej teórii sa v intenciách ust. § 159 ods. 3 O.s.p. pri skúmaní totožnosti veci vychádza z totožnosti účastníkov (vrátane ich právnych nástupcov) a totožnosti veci - predmetu konania (kauzy), t. j. ako žalobného nároku tak aj žalobného dôvodu. Oba predpoklady musia byť splnené kumulatívne. O totožnosť účastníkov ide v prípade, ak sa nového konania majú zúčastniť tie isté osoby ako v konaní právoplatne skončenom, bez ohľadu na to, v akom procesnom postavení budú vystupovať. Uvedené sa týka aj právnych nástupcov bez ohľadu na to, či ide o singulárnu alebo univerzálnu sukcesiu. Vzhľadom na primárnu záväznosť rozhodnutí v zásade medzi účastníkmi konania ako stranami sporu, sa prekážka rei iudicatae nevzťahuje na subjekty, ktoré účastníkmi konania v predošlom spore neboli. Druhý predpoklad, ktorý musí byť kumulatívne splnený, aby vo vzťahu k novému konaniu zakladal prekážku rei iudicatae, je totožnosť predmetu konania, resp. totožnosť kauzy. Z hľadiska totožnosti predmetu konania za tú istú vec je potrebné v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod, vyplývajúci z totožného skutkového stavu veci. Z uvedeného je zrejmé, že pri skúmaní totožnosti uplatňovaného nároku je potrebné vychádzať z posudzovania niekoľkých podmienok za súčasného splnenia ktorých totožnosť nastáva. Sú nimi zhodnosť uplatňovaného nároku, vychádzajúc z toho istého právneho dôvodu a na podklade toho istého skutkového stavu. Právnym dôvodom žaloby rozumieme konkrétny právny pomer, ktorý vznikol z právnych skutočností, ktoré uvádza žalobca (navrhovateľ), a

ktorého ochrana je v civilnom konaní požadovaná (napr. vlastnícke právo, kúpna zmluva a pod). Teda taký právny pomer (v zmysle hmotnoprávnym), o ktorý žalobca (navrhovateľ) opiera svoj uplatňovaný nárok a ktorý vyplýva zo súhrnu rozhodujúcich skutočností. Prekážku rozhodnutej veci tvorí právoplatné rozhodnutie súdu len v takom rozsahu, v akom sa o predmete konania rozhodlo. Ak rozhodne súd len o časti uplatňovaného nároku, nadobúda len táto časť právoplatnosť. Žalobný petit a právny dôvod žaloby je dokreslený relevantnými skutočnosťami tzv. skutkovými okolnosťami prípadu (skutkový stav). Skutkový stav tvoria právne relevantné skutočnosti, t.j. právne i protiprávne úkony, právne udalosti a protiprávne stavy. Na vymedzenie a ohraničenie skutkového základu predmetu sporu je používaný skutkový stav predpokladaný právnou normou, ktorá má byť aplikovaná na skutkový prednes, resp. skutkový základ procesného nároku, aby mohol súd o žalobe rozhodnúť. Pokiaľ spočíva odlišnosť nových skutkových prednesov len v podrobnejšom doplnení pôvodných skutkových prednesov, pričom pôvodné aj nové prednesy zodpovedajú skutkovým znakom právnej normy, ktorej aplikácia prichádza do úvahy, je daná identita sporu, pretože nové skutkové tvrdenia majú iba charakter skutočností, ktoré dopĺňajú skutkový základ procesného nároku. Pokiaľ novo uvádzané skutočnosti umožňujú alebo vyžadujú formuláciu iného skutkového stavu, ktorý zodpovedá skutkovým znakom inej právnej normy, ktorá má byť na posúdenie žalobného návrhu použitá, nemožno považovať predmet sporu za identický. Nové uplatňované skutkové tvrdenia nemajú totiž právnu povahu skutočností, ktoré dopĺňajú určitý skutkový stav, ale treba ich charakterizovať ako skutočnosti, ktoré zakladajú nový skutkový stav.

Súd mal za to, že v prejednávanej veci nebol naplnený hneď prvý vyššie uvedený predpoklad prekážky rei iudicatae, že by išlo o totožnosť účastníkov, a to s poukazom na to, že navrhovateľ v prejednávanej veci, t. j. obchodná spoločnosť Orange Slovensko, a. s. nie je sukcesorom (či už univerzálnym, alebo singulárnym právnym nástupcom) navrhovateľa vo veci rozhodnutej Okresným súdom Žilina rozsudkom č. k. 18C/226/2011-252 zo dňa 22.02.2013, t. j. obchodnej spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. Naopak obchodná spoločnosť Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. je singulárnym sukcesorom navrhovateľa - Orange Slovensko, a. s., čo vyplýva priamo z dikcie ust. § 813 ods. 1 OZ, keďže obchodná spoločnosť Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. si nárok na zaplatenie sumy 9.095,99 eur s príslušenstvom voči odporcovi uplatňovala v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod spis. zn. 18C/226/2011 práve na základe prechodu práva navrhovateľa - Orange Slovensko, a. s. na náhradu škody v rozsahu poskytnutého poistného plnenia podľa ust. § 813 ods. 1 OZ. Zároveň s poukazom na vyššie uvedený výklad prekážky rei iudicatae, súd nemohol v prejednávanej veci konštatovať túto prekážku aj s poukazom na to, že rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 18C/226/2011-252 zo dňa 22.02.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/172/2013-208 zo dňa 28.05.2013 bolo rozhodnuté len o časti (v rozsahu sumy 9.095,99 eur s prísl.) tvrdeného nároku navrhovateľa na náhradu škody v celkovej výške 19.095,99 eur s prísl. Tento záver súdu logicky podporuje aj argument, že pokiaľ by malo ísť vo väzbe na rozhodnutie Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod spis. zn. 18C/226/2011 o prekážku rei iudicatae, pričom by súd v uvedenom konaní rozhodol naopak (ako rozhodol rozsudkom č. k. 18C/226/2011-252 zo dňa 22.02.2013), t. j., že by zaviazal odporcu na žalované plnenie obchodnou spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., navrhovateľ by si už nemohol nikdy na súde uplatňovať zvyšok svojho nároku na náhradu škody, v rozsahu ktorom jeho právo na náhradu škody neprešlo podľa ust. § 813 ods. 1 OZ na poistiteľa, t. j. obchodnú spoločnosť Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., teda navrhovateľovi by bolo odňatá jeho právo na súdnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, resp. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Podľa ust. § 420a ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Z. z. účinnom od 01.01.1992, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobí inému prevádzkovou činnosťou.

Podľa ust. § 420a ods. 2 písm. a) OZ v znení zákona č. 509/1991 Z. z. účinnom od 01.01.1992, škoda je spôsobená prevádzkovou činnosťou, ak je spôsobená činnosťou, ktorá má prevádzkovú povahu, alebo vecou použitou pri činnosti.

Podľa ust. § 420a ods. 3 OZ v znení zákona č. 509/1991 Z. z. účinnom od 01.01.1992, zodpovednosti za škodu sa ten, kto ju spôsobil, zbaví, len ak preukáže, že škoda bola spôsobená neodvratiteľnou udalosťou nemajúcou pôvod v prevádzke alebo vlastným konaním poškodeného.

Podľa ust. § 442 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Z. z. účinnom od 01.01.1992, Uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa ust. § 442 ods. 3 OZ v znení zákona č. 526/2002 Z. z. účinnom od 01.01.2003, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Cit. ust. § 420a OZ je ustanovením, ktoré bolo do OZ doplnené až novelou z roku 1991 (zákonom č. 509/1991 Zb.). Zvýrazňuje snahu zákonodarcu chrániť životné prostredie proti nepriaznivým vplyvom a zásahom z rôznych druhov prevádzkovej činnosti. Táto ochrana ide tak ďaleko, že v tomto ustanovení

dokonca chýba jedna z podmienok vzniku zodpovednosti - protiprávnosť konania toho, kto za škodu zodpovedá. Stačí, že škoda bola spôsobená prevádzkovou činnosťou niekoho, a to bez ohľadu na to, či spôsobenie škody bolo zavinené (úmysel, nedbanlivosť), alebo nie, ako aj bez ohľadu na to, či pri spôsobení škody prevádzkovou činnosťou prevádzkovateľ činnosti porušil určitú právom uloženú povinnosť, alebo nie. Na vznik zodpovednosti stačí, že je tu príčinná súvislosť medzi prevádzkovou činnosťou a škodou spôsobenou touto činnosťou. V tomto prípade ide o osobitný druh objektívnej zodpovednosti, pri ktorej sa nevyžaduje ani protiprávnosť konania; ide teda o zodpovednosť za výsledok. (k tomu napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR spis. zn. Obdo V 15/2003 zo dňa 27.10.2004, rozsudok Najvyššieho súdu ČR 25Cdo 890/2000 zo dňa 25.05.2000)

Aplikácia cit. ust. § 420a OZ zároveň prichádza do úvahy ako všeobecný predpis, pokiaľ zodpovednosť nie je upravená v rámci určitej osobitnej činnosti. Zodpovednosť za škodu podľa tohto ustanovenia preto prichádza do úvahy len vtedy, ak nemožno použiť niektorý z prípadov osobitnej zodpovednosti (napr. ust. § 421, 421a, § 427 a nasl., § 432, § 433 a nasl.).

V prejednávanom prípade bolo navrhovateľom tvrdené, že ku vzniku škody na jeho strane spočívajúcej v poškodení vedení VEKS v jeho vlastníctve došlo v príčinnej súvislosti s prevádzkovou činnosťou odporcu pri výkopových prácach pri výstavbe kanalizácie. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že ku vzniku škody na strane navrhovateľa spočívajúcej v poškodení vedení VEKS v jeho vlastníctve došlo v príčinnej súvislosti s prevádzkovou činnosťou odporcu spočívajúcou v použití strojového mechanizmu, konkrétne pásového bagra zn. Caterpillar pri vykonávaní vybratia vrchnej konštrukčnej vrstvy cestnej komunikácie na stavbe kanalizácie v Obci J.. Uvedené bez najmenších pochybností vyplýva z výpovede svedka F. I. na pojednávaní dňa 16.05.2014, ako aj z fotografických snímok produkovaných samotným odporcom (na č. I. 35 a 36 spisu).

Súd mal tak za to, že zodpovednosť odporcu za škodu treba v tomto prípade posúdiť podľa cit. ust. § 420a ods. 1 v spojení s ods. 2 písm. a) OZ. Ani v tomto nebol medzi účastníkmi konania spor. Rovnako podľa toho istého ustanovenia OZ posudzoval zodpovednosť odporcu aj Okresný súd Žilina v rozsudku č. k. 18C/226/2011-252 zo dňa 22.02.2013, s ktorého právnou kvalifikáciou sa stotožnil aj odvolací súd Krajský súd v Žiline vo svojom rozsudku č. k. 5Co/172/2013-208 zo dňa 28.05.2013.

Pre vznik zodpovednosti odporcu za škodu v danom prípade tak bolo nutné splnenie len dvoch podmienok, a to vznik škody u navrhovateľa a príčinná súvislosť medzi vznikom škody a prevádzkovou činnosťou odporcu.

Pokiaľ ide o škodu na strane navrhovateľa, v konaní nebolo medzi účastníkmi sporné, že navrhovateľovi vznikla škoda v celkovej výške 22.724,23 eur (vrátane DPH, t. j. bez ohľadu na to, že navrhovateľ si uplatňoval škodu vo výške nákladov na opravu veci bez DPH, keďže je platcom DPH, a to preto, že skutočnou škodou je ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného, reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré by bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu. Ide o zmenšenie, úbytok majetku poškodeného, predstavovaný majetkovými hodnotami potrebnými k uvedeniu veci do predošlého stavu, prípadne k vyváženiu dôsledkov vyplývajúcich z toho, že k uvedeniu v predošlý stav nedošlo. Peňažná náhrada preto musí zodpovedať nákladom, ktoré je nutné vynaložiť na uvedenie veci do pôvodného stavu. Nie je pri tom rozhodné, či poškodená vec, o ktorej uvedenie do pôvodného stavu ide, je skutočne opravovaná a či je oprava dokončená. Z hľadiska rozsahu náhrady, nie je spôsobená škoda v inej výške pre prípad, že je poškodená vec opravovaná a v inej výške pre prípad, že opravovaná nie je; k tomu napr. uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 23Co/131/2005-212 zo dňa 11.10.2005; napokon, ako to vyplýva aj z navrhovateľom na pojednávaní dňa 11.03.2014 predložených potvrdení o prevodných príkazoch, a to z bankového účtu navrhovateľa na bankový účet obchodnej spoločnosti MICHLOVSKÝ, spol. s r. o. navrhovateľ tejto spoločnosti zaplatil celkovo sumu 22.724,23 eur, t. j. vrátane DPH) zodpovedajúcej nákladom, ktoré bolo potrebné navrhovateľom vynaložiť na uvedenie veci do pôvodného stavu (nákladom na opravu; cit. ust. § 442 ods. 1 v spojení s ods. 3 OZ), pričom navrhovateľ si návrhom v konaní uplatňoval náhradu uvedenej škody len v čiastočnom rozsahu (v ktorom podľa cit. ust. § 813 ods. 1 OZ neprešiel na poisťovateľa a bez DPH). Ako už bolo vyššie uvedené, súd mal za preukázanú aj príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a prevádzkovou činnosťou odporcu. Preto tak súd vychádzal v ďalšom z toho, že v danom prípade je daná zodpovednosť odporcu za škodu vzniknutú navrhovateľovi podľa cit. ust. § 420a OZ.

Keďže (ako už bolo vyššie vysvetlené) pre vznik zodpovednosti za škodu podľa cit. ust. § 420a ods. 1 OZ sa nevyžaduje tak zavinené, ako aj súčasne protiprávne konanie škodcu (ide o objektívnu zodpovednosť), súd považoval za bez právneho významu námietky odporcu, resp. vedľajšieho účastníka, spočívajúce v tom, že odporca neporušil žiadny právny predpis, či normu a konal s náležitou starostlivosťou, keďže robil každých 10 m ručné sondy (odhliadnuc od toho, že opätovne z výpovede svedka F. I. na pojednávaní dňa 16.05.2014 vyplynul opak, t. j. že na strane komunikácie, kde sa robila

skrývka v hrúbke 15 cm sondy nerobili, keďže boli informovaní, že vedenie by sa malo nachádzať v hĺbke 75 cm až 1 m, pričom ďalej svedok uviedol, že ani priamo v súvislosti s úpravou komunikácie sondy robené neboli; rovnako je možné konštatovať, že zo strany obchodnej spoločnosti MICHLOVSKÝ, spol. s r. o. bol odporca upozornený v zápisnici o vytýčení podzemného telekomunikačného vedenia a zariadenia prevádzkovateľa Orange Slovensko, a. s. zo dňa 14.01.2010, že akékoľvek zemné práce bližšie ako 1 m od PTZ - v ochrannom pásme 1,5 m - vykonávať len ručne) a tieto neodhalili prítomnosť optického vedenia navrhovateľa tak plytko pod povrchom, ako bolo uložené v mieste spôsobenia škody. V konaní sa tak súd v ďalšom zaoberal námietkou odporcu (súčasne vedľajšieho účastníka), že v danom prípade existujú skutkové okolnosti, ktoré sú liberačným dôvodom podľa cit. ust. § 420a ods. 3 OZ, a to, že škoda bola spôsobená vlastným konaním poškodeného. Odporca tak namietal, že navrhovateľ si spôsobil škodu sám, a to tým, že optické vedenie v mieste jeho poškodenia nebolo uložené v súlade s príslušnými normami. Odporca mal tak za to, že z tohto dôvodu sa zbavil úplne svojej zodpovednosti za škodu.

Popri škode spôsobenej neodvratiteľnou udalosťou nemajúcou pôvod v prevádzke (tento dôvod odporca netvrdil ani nepreukazoval) je liberačným dôvodom podľa cit. ust. § 420a ods. 3 OZ škoda spôsobená vlastným konaním (príp. opomenutím - omisívnym konaním) poškodeného. Ide rovnako o objektívne posudzované konanie bez ohľadu na zavinenie (na rozdiel od ust. § 441 OZ, ktoré pre spoluzavinenie poškodeného vyžaduje konanie zavinené a ktoré možno tiež aplikovať aj vo vzťahu k objektívnej zodpovednosti za škodu), kde je dôležité len to, či a nakoľko toto konanie viedlo k vzniku škody. Prevádzkovateľovi nemožno ukladať povinnosť zo zodpovednosti za škodu vôbec, či čiastočne, ak si ju poškodený spôsobil úplne, alebo sčasti sám svojím konaním. Pokiaľ je konanie poškodeného jedinou príčinou vzniknutej škody, prevádzkovateľ činnosti sa úplne zbaví zodpovednosti a škodu v plnom rozsahu ponese sám poškodený. Pokiaľ je ale jeho konanie len jednou z príčin škody a ďalšia príčina spočíva v prevádzkovej činnosti prevádzkovateľa, nesie poškodený škodu len pomerne a čiastočne za ňu zodpovedá aj prevádzkovateľ. Nie je teda správny názor, že objektívna zodpovednosť podľa ust. § 420a OZ je vylúčená v prípade, že na vzniku škody sa podieľalo aj konanie poškodeného. [k tomu rozsudok Najvyššieho súdu ČR spis. zn. 25 Cdo 890/2000 zo dňa 25.05.2000; v konkrétnostiach prejednávanej veci Najvyšším súdom ČR pod uvedenou spis. zn. 25 Cdo 890/2000 Najvyšší súd ČR v odôvodnení rozsudku tiež uviedol, že: „Vzhľadom k objektívnemu charakteru zodpovednosti žalovanej (bez ohľadu na zavinenie) nebolo potrebné skúmať jej zavinenie a neopodstatnená tak je aj dovolacia námietka, že žalovaná žiadne zavinenie na vzniku škody nenesie. Ak v danom prípade vznik škody privodil sčasti žalobca svojimi vlastnými konaniami, resp. opomenutím, prevádzkovateľ sa zodpovednosti zbaví v rozsahu, v akom sa na vzniku škody podieľalo konanie poškodeného. Zo skutkových zistení vyplynulo, že žalobca riadne neuzemnil nulový vodič v objekte; aj keď toto jeho opomenutie samo o sebe ku škodlivému následku viesť nemohlo a pre život ustajnených zvierat sa stalo nebezpečným až tým, že bol porušený vodič vonkajšej elektrickej prípojky, teda keď zároveň došlo k nepriaznivému pôsobeniu činnosti prevádzkovej žalovanou.“. pozn. prevádzkou činnosťou žalovanej v danej veci bol rozvod elektriny vonkajšou elektrickou prípojkou do žalobcovej stavby, t. j. podľa záveru odvolacieho súdu potvrdeného Najvyšším súdom ČR ako dovolacím išlo o prevádzkovú činnosť podľa ust. § 420a OZ, keďže výroba a rozvod elektriny je pre okolitý svet zdrojom zvýšeného nebezpečenstva, ktorému nie je možné vždy preventívne čeliť a riziko plynuce zo špecifického zdroja zvýšeného nebezpečenstva musí niesť dodávateľ a nie odberateľ, či tretie osoby]

Z vykonaného dokazovania tak bez najmenších pochybností vyplynulo, že uloženie optického vedenia navrhovateľa bolo v mieste jeho poškodenia (mieste škodovej udalosti) v rozpore s vyššie citovanou STN normou, na ktorú poukazoval odporca, konkrétne, že nebolo uložené v predpísanej hĺbke, ale tesne pod povrchom, ako vyplynulo z vykonaného dokazovania. Túto skutočnosť potvrdil samotný navrhovateľ v podaní jeho právneho zástupcu zo dňa 30.09.2013 (str. 4 ods. 3). Je teda zrejmé, že ak by optické vedenie navrhovateľa bolo uložené v predpísanej hĺbke (min. 0,9 m), činnosťou, ktorú vykonával na mieste a čase škodovej udalosti odporca, t. j. podľa výpovede svedka F. I. vyberaní vrchnej konštrukčnej vrstvy komunikácie v hrúbke 100 až 150 mm strojovým mechanizmom, by nedošlo k poškodeniu optického vedenia navrhovateľa, t. j. k vzniku samotnej škody. Vzhľadom na vyššie uvedený výklad (viď rozsudok Najvyššieho súdu ČR spis. zn. 25 Cdo 890/2000 zo dňa 25.05.2000) je súčasne bez právneho významu skutočnosť, či prípadne došlo oproti času, kedy bolo pôvodne realizované optické vedenie navrhovateľa na mieste škodovej udalosti, ku času začatia výstavby kanalizácie na mieste škodovej udalosti k zmene nivelity pôvodného terénu. Keďže cit. ust. § 420a ods. 3 OZ nevyžaduje pre naplnenie liberačného dôvodu zavinené konanie poškodeného, podstatným pre posúdenie veci bola len sama okolnosť, že optické vedenie navrhovateľa v dôsledku jeho omisívneho konania v mieste škodovej

udalosti nebolo uložené v predpísanej hĺbke. Navyše navrhovateľ na takejto prípadnej skutočnosti ani svoju obranu nezaložil a uvedenú zmenu nivelity ani nepreukázal.

Súd považuje za potrebné uviesť, že za príčinu následku je treba považovať každé konanie (prípadne nekonanie), bez ktorého by následok nenastal. Určitá okolnosť nestráca povahu príčiny len preto, že okrem nej k následku viedli aj ďalšie príčiny. Príčinou je totiž každý jav, bez ktorého by iný jav nenastal, alebo by aspoň nenastal spôsobom, akým nastal. Konanie určitej osoby má preto povahu príčiny aj vtedy, keď okrem nej k následku viedlo aj konanie inej osoby.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že v danom prípade bol naplnený liberačný dôvod podľa ust. § 420a ods. 3 OZ, pričom súd skúmal, či sa odporca zbavil svojej zodpovednosti v plnom rozsahu, alebo len čiastočne. Ako už bolo konštatované, ku škode by s určitosťou nedošlo, ak by optické vedenie navrhovateľa bolo uložené v predpísanej hĺbke. Na druhej strane je však možné rovnako konštatovať, že k poškodeniu optického vedenia navrhovateľa by aj napriek plytkosti jeho uloženia nedošlo, t. j. nedošlo by k škode - majetkovej ujme navrhovateľa, ak by na toto vedenie nepôsobil svojou činnosťou odporca, t. j. konkrétne, ak by nedošlo k ich zachyteniu strojovým mechanizmom odporcu použitým pri jeho prevádzkovej činnosti a k ich následnému pretrhnutiu. Súd tak konštatuje, že k následku (vzniku škody) by v danom prípade nedošlo, keby nedošlo k súčasnému pôsobeniu oboch uvedených príčin.

Na základe konštatovaného tak súd dospel k záveru, že konanie odporcu ako škodcu a navrhovateľa ako poškodeného mali rovnaký podiel na vzniku škody, a preto súd uzavrel, že odporca sa v zmysle ust. § 420a ods. 3 OZ zbavil svojej zodpovednosti v rozsahu 50 %.

Súd tak vychádzal v ďalšom z toho, že odporcovi vznikla povinnosť nahradiť navrhovateľovi škodu v rozsahu 50 % nákladov potrebných na uvedenie poškodeného optického vedenia do pôvodného stavu, t. j. v rozsahu 50 % uplatnenej škody vo výške 5.000,- eur.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu sa tak súd v prejednávanej veci nestotožnil so závermi Okresného súdu Žilina uvedenými v rozsudku č. k. 18C/226/2011-252 zo dňa 22.02.2013, ako aj v rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/172/2013-208 zo dňa 28.05.2013 ohľadom úplnej liberalizácie odporcu podľa cit. ust. § 420a ods. 3 OZ a od týchto sa odchytil. V určitom rozsahu, ako vyplýva z vyššie uvedeného, súd na základe vykonaného dokazovania dospel aj čiastočne k iným skutkovým zisteniam, ako Okresný súd Žilina vo veci vedenej pod spis. zn. 18C/226/2011, hlavne čo sa týka postupu odporcu pri vykonávaní činnosti, ktorou bola navrhovateľovi spôsobená škoda. Z výpovede svedka F. I. totiž naopak vyplynulo, že ručná sondáž v úseku miesta poškodenia robená zo strany odporcu nebola (a to aj z dôvodu nezdržovania sa pri postupe prác, keďže pri obnažení vedenia pri sondáži by musela byť volaná servisná organizácia navrhovateľa), bol použitý väčší typ strojového mechanizmu, a to aj napriek doporučeniu, že v ochrannom pásme je potrebné vykonávať práce ručne. Ako však vyplýva z právneho posúdenia veci, tieto skutkové okolnosti však súd považoval v prejednávanej veci vzhľadom k objektívnej zodpovednosti odporcu podľa ust. § 420a OZ za nie právne významné. Podstatné pre rozhodnutie súdu bolo to (ako sa udáva vyššie), že bez konania odporcu, t. j. bez jeho prevádzkovej činnosti, by ku vzniku len pri samotnom uložení optického vedenia navrhovateľa v rozpore s technickými normami, zjavne nedošlo.

Podľa ust. § 517 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Z. z. účinnom od 01.01.1992, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Z. z. účinnom od 01.01.1992, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 563 OZ v znení zákona č. 509/1991 Z. z. účinnom od 01.01.1992, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení nariadenia Vlády SR č. 586/2008 Z. z. účinnom od 01.01.2009 do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (§ 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení nariadenia Vlády SR č. 20/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Pokiaľ ide o čas plnenia záväzku odporcu, vzhľadom k tomu, že nebola preukázaná dohoda účastníkov a čas plnenia záväzku na náhradu škody nie je určený právnym predpisom a rovnako nebol určený ani žiadnym rozhodnutím, odporca mal povinnosť plniť svoj záväzok na náhradu škody v čase určenom podľa ust. § 563 OZ, t. j. prvého dňa po tom, čo ho o plnenie navrhovateľ požiadal. Navrhovateľ požiadal odporcu o plnenie listom zo dňa 08.09.2010, a to v lehote do 30.09.2010. Keďže odporca reagoval na list navrhovateľa listom zo dňa 30.09.2010, je zrejmé, že list navrhovateľa zo dňa 08.09.2010, ktorý je zároveň možno považovať za výzvu veriteľa podľa cit. ust. § 563 OZ na plnenie, bol odporcovi doručený najneskôr dňa 30.09.2010 (pričom je dôvodné predpokladať, že tomu tak bolo skôr, keďže list navrhovateľa bol odoslaný dňa 10.09.2010). Je nepochybné, že odporca doposiaľ svoj peňažný záväzok nahraďiť navrhovateľovi škodu vo vyššie uvedenom rozsahu nesplnil a teda dňom 01.10.2010 sa dostal s plnením svojho záväzku do omeškania (cit. ust. § 517 ods. 1 OZ). Navrhovateľovi tak vzniklo podľa cit. ust. § 517 ods. 2 OZ právo požadovať od odporcu úroky z omeškania vo výške podľa cit. ust. § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinnom od 01.01.2009 do 31.01.2013, t. j. vo výške 9 % ročne (ku dňu 01.10.2010 bola základná úroková sadzba ECB vo výške 1 %, o čom má súd vedomosť zo svojej činnosti, § 121 O.s.p.) zo sumy 5.000,- eur od 01.10.2010 do zaplatenia.

Podľa ust. § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ust. § 106 ods. 1 OZ v znení zákona č. 131/1982 Zb. účinnom od 01.04.1983, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Podľa ust. § 106 ods. 2 OZ, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Premlčanie definujeme ako uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo bolo vykonalo, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdному uplatneniu práva námietkou premlčania. Použitie námietky premlčania má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, teda zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému priznať. Premlčaním právo samo osebe nezaniká, iba sa oslabuje, a to práve v tej zložke, ktorá predstavuje nárok. Ak povinný subjekt vznesie námietku premlčania, nárok zaniká, ale subjektívne právo trvá naďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená len na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

Pri premlčaní práva na náhradu škody je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to kratšia subjektívna (§ 106 ods. 1 OZ) a dlhšia objektívna (§ 106 ods. 2 OZ). Ich začiatok je upravený odlišne. Tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia sa nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba.

Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a na začatie jej plynutia vždy treba rešpektovať subjektívnu stránku poškodeného, týkajúcu sa jeho a) vedomosti o škode (teda nie o protiprávnom úkone či o škodnej udalosti) ako o určitej majetkovej alebo nemajetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktorú možno objektívne vyčíslieť v peniazoch do takej miery, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde. Okamih vzniku škody, resp. vedomosť poškodeného o tejto škode sa pritom nemusí zhodovať s okamihom škodnej udalosti, či s protiprávnym konaním [„Pojem "dozvedel sa o škode" vyjadruje nielen vedomosť poškodeného o protiprávnom úkone alebo o udalosti, ktorou bola škoda spôsobená, ale aj o tom, že vznikla majetková ujma určitého druhu a rozsahu, ktorú možno natoľko objektívne vyjadriť (vyčíslieť v peniazoch), aby mohol poškodený svoj nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde. Ide teda o vedomosť nielen o vzniku a existencii škody, ale aj o jej výške (o rozsahu v peňažnom zmysle).“ z rozhodnutia Najvyššieho súdu SSR spis. zn. 3Cz 16/78 zo dňa 20.04.1978, z odôvodnenia tohto rozhodnutia ďalej v kontexte konkrétnej veci vyplýva: „V prejednávanej veci škoda spočívala v poškodení hudobných nástrojov, teda vecí, u ktorých spravidla môže rozsah škody vyjadriteľný v peniazoch posúdiť ten, kto má v oprave hudobných nástrojov určité skúsenosti. To však bez ďalšieho nemožno u žalobkyne predpokladať. Podľa pripojených dokladov žalobkyňa nechala poškodené hudobné nástroje opraviť u Priemyselného kombinátu v B. Oprava vecí bola, ako o tom svedčí faktúra, vykonaná za osem mesiacov, údajne pre nedostatok materiálu na opravu. Nástroje žalobkyňa prevzala oproti zaplateniu fakturovanej sumy až po uplynutí ďalších niekoľkých mesiacov. Pokiaľ sa nepreukázalo iné, napr. že sa žalobkyňa dozvedela o cene opravy už pri uzavretí zmluvy o vykonaní opravy (keďže cena služby sa musí stanoviť už pri uzavretí zmluvy o poskytnutí služby; porov. § 229 O. z.), z uvedeného by vyplývalo, že sa o rozsahu škody dozvedela až v deň, kedy jej bola doručená faktúra za opravu.“]; b) vedomosti o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá, teda o

zodpovednom subjekte. [z rozsudku Najvyššieho súdu SR spis. zn. 3 Cdo 35/2008 zo dňa 21.08.2008: „...pri posudzovaní otázky, kedy sa poškodený dozvedel o tom, kto za škodu zodpovedá, je treba vychádzať z preukázanej vedomosti poškodeného. O tom, kto za škodu zodpovedá, sa poškodený dozvie vtedy, ak obdrží informáciu, na základe ktorej si môže urobiť úsudok o osobe konkrétneho škodcu, teda akonáhle získa vedomosť o takých skutkových okolnostiach, ktoré sú rozhodné pre určenie zodpovedného subjektu. Pritom stačí, aby skutkové okolnosti, ktorými poškodený disponuje, boli spôsobilé urobiť záver o tom, kto zodpovedá za škodu, ktorá mu vznikla. Rozhodujúcim teda je, kedy sa poškodený o skutkových okolnostiach preukázateľne dozvedel, a nie či a kedy si mohol na ich základe vytvoriť právny záver o zodpovednosti určitej osoby či si overiť jej identitu. Začiatok behu subjektívnej premlčacej doby nie je závislý na tom, či a kedy si poškodený zabezpečí dostatok dôkazov alebo kedy si vytvorí pre neho priaznivejšiu procesnú situáciu k tomu, aby skutkové okolnosti, o ktorých má vedomosť, mohol v súdnom konaní preukázať. Subjektívna vedomosť poškodeného o osobe, ktorá je zodpovedná za škodu, teda nepredpokladá nespochybniteľnú istotu v určení osoby zodpovednej za vznik škody, ale vychádza sa z predpokladu, že od osoby, ktorá vie o vzniku škody, možno požadovať, aby nárok uplatnila na súde, ak má k dispozícii také informácie o okolnostiach vzniku škody, za ktorých sa javí zodpovednosť určitej konkrétnej osoby dostatočne pravdepodobná. K tomu, aby sa právnická osoba dozvedela o škode a kto za ňu zodpovedá, nie je nutné, aby túto vedomosť nadobudol jej štatutárny orgán; je postačujúce, keď sa o tom dozvie niektorý jej organizačný útvar a jeho vedúci zamestnanec, resp. zamestnanec, do ktorého pôsobnosti patrí riadiť práce na určitom úseku a robiť opatrenia k tomu, aby nedochádzalo ku škodám.“]

Právo na náhradu škody sa premlčí najneskôr za tri roky, ak ide o škodu spôsobenú z nedbanlivosti alebo o škodu, za ktorú sa zodpovedá objektívne, a za desať rokov, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne. V týchto prípadoch objektívna premlčacia doba začína plynúť od udalosti, z ktorej škoda vznikla, t. j. od škodnej udalosti.

Súd sa tak zaoberal vedľajším účastníkom vznesenou námietkou premlčania navrhovateľom uplatneného práva.

Je zrejmé, že odo dňa škodovej udalosti, t. j. odo dňa 26.04.2010 nedošlo ku dňu uplatnenia nároku navrhovateľa na súde dňa 30.04.2012 podaným návrhom na začatie konania zo dňa 25.04.2012 k uplynutiu 3-ročnej objektívnej premlčacej doby podľa cit. ust. § 106 ods. 2 OZ.

Čo sa týka podstaty námietky premlčania vedľajšieho účastníka, táto spočívala v námietke, že v danom prípade navrhovateľovi ku dňu podania návrhu na začatie konania na súde uplynula subjektívna premlčacia doba podľa cit. ust. § 106 ods. 1 OZ. Súd sa však nestotožnil a argumentáciou vedľajšieho účastníka a dospel k záveru, že v prejednávanej veci nebolo zo strany odporcu, resp. vedľajšieho účastníka, preukázané márne uplynutie subjektívnej 2-ročnej premlčacej doby na uplatnenie práva navrhovateľa na súde.

Pokiaľ ide o vedomosť navrhovateľa o osobe škodcu, možno konštatovať, že navrhovateľ sa o tejto osobe dozvedel už v deň škodovej udalosti, keďže o osobe škodcu - odporcu nadobudol vedomosť zamestnanec navrhovateľa, ktorému to oznámil svedok F. I. zamestnanec odporcu (ako tento uviedol pri svojom výsluchu pre príslušníkom OO PZ, Žilina-východ dňa 26.04.2010). Zamestnanec navrhovateľa K. P. následne oznámil výhradnej servisnej organizácii navrhovateľa - obchodnej spoločnosti MICHLOVSKÝ, spol. s r. o., že navrhovateľ eviduje na trase XXX-A.-Y. výpadok prevádzky. Pokiaľ ide o vedomosť navrhovateľa o škode, súd stotožňujúc sa a s poukazom na vyššie uvedený výklad Najvyššieho súdu SSR v rozhodnutí spis. zn. 3Cz 16/78 zo dňa 20.04.1978, že vzhľadom k tomu, že v konaní odporcu, resp. vedľajší účastník nepreukázali skoršiu vedomosť navrhovateľa o cene opravy skôr, ako táto cena bola navrhovateľovi vyúčtovaná tromi faktúrami vystavenými obchodnou spoločnosťou MICHLOVSKÝ, spol. s r. o. dňa 03.05.2010 a dňa 19.05.2010, že navrhovateľ sa o celej škode (t. j. v celom jej rozsahu) dozvedel najskôr dňa 19.05.2010, t. j. dňa kedy boli vystavené posledné dve faktúry. Keďže návrh na začatie konania bol podaný na súde dňa 30.04.2012, je zjavné, že odo dňa 19.05.2010 do dňa 30.04.2012 neuplynula na uplatnenie práva navrhovateľa na súde ani subjektívna premlčacia doba podľa cit. ust. § 106 ods. 1 OZ.

S poukazom na uvedené, súd považoval námietku premlčania vedľajšieho účastníka za nedôvodnú, keďže návrh na začatie konania bol podaný navrhovateľom na súde včas.

Na doplnenie súd považuje za potrebné uviesť, že protiargumentáciu navrhovateľa k vznesenej námietke premlčania vedľajšieho účastníka nepovažoval za dôvodnú, a to vzhľadom k tomu, že zodpovednostný vzťah odporcu, ako už bolo vyššie uvedené, bolo potrebné posúdiť podľa cit. ust. § 420a OZ. Keďže tak v danom prípade nešlo o zodpovednosť odporcu za škodu vzniknutú porušením zmluvných záväzkov odporcu voči navrhovateľovi (§ 373 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník) a ani porušením povinností odporcu ustanovených Obchodným zákonníkom (§ 757 Obchodného zákonníka),

nie je možné posudzovať premlčanie práva navrhovateľa na náhradu škody podľa ust. § 387 a nasl. upravujúcich v Obchodnom zákonníku premlčanie. Skutočnosť, že u oboch účastníkov ide o právnické osoby - podnikateľov je tak v tomto kontexte bez akéhokoľvek právneho významu. Preto sa na premlčanie navrhovateľom uplatneného práva nemôže vzťahovať ani 4-ročná premlčacia doba podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery týkajúce sa uplatnených nárokov navrhovateľa, súd návrhu v časti o zaplatenie sumy 5.000,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5.000,- eur od 01.10.2010 do zaplatenia ako dôvodnému vyhovel a vo zvyšku návrh zamietol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Súd pri rozhodnutí o trovách konania vychádzal z ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a z toho, že úspech účastníkov v konaní bol takmer rovnaký (u odporcu vyšší len o časť konania týkajúcu sa úrokov z omeškania za obdobie od 26.04.2010 do 30.09.2010). Súd tak o trovách konania rozhodol tak, že právo na ich náhradu žiadnemu z účastníkov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.